

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/1793 z dnia 20 listopada 2018 r. zatwierdzające zmianę dokumentacji technicznej napoju spirytusowego zarejestrowanego pod oznaczeniem geograficznym w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, która spowodowała zmianę jego specyfikacji podstawowych [„Ron de Guatemala” (OG)] 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1794 z dnia 20 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/220 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1217/2009 ustanawiającego sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1795 z dnia 20 listopada 2018 r. ustanawiające procedurę i kryteria do celów stosowania badania równowagi ekonomicznej zgodnie z art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE⁽¹⁾ 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1796 z dnia 20 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, bifenoks, chloropiryfos, chloropiryfos metylu, kłofentezyna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, dimoksytrobina, fenoksaprop-P, fenpropidyna, lenacyl, mankozeb, mekoprop-P, metiram, nikosulfuron, oksamyl, pikloram, piraklostrobina, piryproksyfen i tritosulfuron⁽¹⁾ 15

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1797 z dnia 19 listopada 2018 r. zmieniająca i aktualizująca decyzję (WPZiB) 2018/340 ustanawiającą listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO 18

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

- ★ **Zmiany do Praktycznych przepisów wykonawczych do regulaminu postępowania przed Sędem** 23
-

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009)** 44

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2018/1793

z dnia 20 listopada 2018 r.

zatwierdzające zmianę dokumentacji technicznej napoju spirytusowego zarejestrowanego pod oznaczeniem geograficznym w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, która spowodowała zmianę jego specyfikacji podstawowych [„Ron de Guatemala” (OG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 8 oraz art. 21,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 Komisja przeanalizowała wniosek „Asociación Nacional de Fabricantes de Alcoholes y Licores (ANFAL)” o zatwierdzenie zmiany dokumentacji technicznej oznaczenia geograficznego „Ron de Guatemala”, zarejestrowanego na mocy tego samego rozporządzenia (WE) nr 110/2008 ⁽²⁾.
- (2) Ustaliwszy, że wniosek jest zgodny z rozporządzeniem (WE) nr 110/2008, Komisja opublikowała wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 17 ust. 6 tego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 17 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 110/2008, należy zatem zatwierdzić zmianę dokumentacji technicznej zgodnie z art. 17 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Napojów Spirytusowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się zmianę dokumentacji technicznej opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, dotyczącą nazwy „Ron de Guatemala” (OG).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 97/2014 z dnia 3 lutego 2014 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. L 33 z 4.2.2014, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 317 z 23.9.2017, s. 6.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1794**z dnia 20 listopada 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/220 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1217/2009 ustanawiającego sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1217/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5a ust. 2 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 12 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/220⁽²⁾ określono łączną liczbę należycie wypełnionych i przekazanych sprawozdań z gospodarstw rolnych na państwo członkowskie, które kwalifikują się do płatności opłaty standardowej. W art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1217/2009 przewidziano obniżenie opłaty standardowej do 80 %, jeżeli łączna liczba należycie wypełnionych i dostarczonych sprawozdań z gospodarstw rolnych dla danego okręgu FADN lub państwa członkowskiego wynosi mniej niż 80 % liczby gospodarstw przekazujących dane, określonej dla danego okręgu FADN lub dla danego państwa członkowskiego. W celu zapewnienia sprawiedliwego stosowania tego przepisu, nie powinno być możliwe udzielenie rekompensaty za niedostarczone sprawozdania z gospodarstw rolnych w danym okręgu FADN, w odniesieniu do którego państwo członkowskie przekazało dane dla mniej niż 80 % liczby gospodarstw przekazujących dane, określonej dla tego okręgu FADN.
- (2) W art. 14 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/220 ustanowiono dwumiesięczny termin walidacji przedłożonych sprawozdań z gospodarstw rolnych pod kątem ich potencjalnej kwalifikowalności do płatności podwyższonej opłaty standardowej. Aby zapewnić większą jasność co do długości tego okresu, powinien on być wyrażony w dniach roboczych w danym państwie członkowskim. Ponadto Komisja powinna mieć możliwość przedłużenia tego okresu w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/220.
- (4) Uwzględniając charakter zmian, powinny one mieć zastosowanie od roku obrachunkowego 2018.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Sieci Danych Rachunkowych Gospodarstw Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/220 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Sprawozdania z gospodarstw rolnych z okręgu FADN o większej liczbie przekazanych sprawozdań z gospodarstw rolnych niż określono w odniesieniu do tego okręgu FADN w załączniku II nie są jednak uznawane za kwalifikujące się do płatności opłaty standardowej w okręgu FADN, w odniesieniu do którego państwo członkowskie przekazało dane dla mniej niż 80 % wymaganej liczby gospodarstw przekazujących dane.”;

- 2) art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do podwyżki opłat standardowych, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b), może zostać doliczona opłata w wysokości 2 EUR w roku obrachunkowym 2018 oraz 5 EUR od roku obrachunkowego 2019, jeżeli dane rachunkowe zostały zweryfikowane przez Komisję zgodnie z art. 13 akapit pierwszy lit. b) niniejszego rozporządzenia i zostały uznane za należycie wypełnione zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1217/2009 w chwili przedłożenia Komisji lub w terminie 40 dni roboczych od dnia, w którym Komisja poinformowała wnioskujące państwo członkowskie, że przedłożone dane rachunkowe nie zostały należycie wypełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 27.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/220 z dnia 3 lutego 2015 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1217/2009 ustanawiającego sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 46 z 19.2.2015, s. 1).

W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może podjąć decyzję o przedłużeniu tego okresu 40 dni roboczych.

Komisja i agencja łącznikowa zainteresowanego państwa członkowskiego potwierdzają na piśmie datę zakończenia okresu 40 dni roboczych lub jakiegokolwiek jej przedłużenia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku obrachunkowego 2018.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1795**z dnia 20 listopada 2018 r.****ustanawiające procedurę i kryteria do celów stosowania badania równowagi ekonomicznej
zgodnie z art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą 2012/34/UE zmienioną dyrektywą (UE) 2016/2370 ⁽²⁾ otworzono rynek krajowych kolejowych przewozów pasażerskich, mając na celu zakończenie budowy jednolitego europejskiego obszaru kolejowego. Może to mieć wpływ na organizację i finansowanie kolejowych przewozów pasażerskich świadczonych na podstawie umowy o świadczenie usług publicznych. Państwa członkowskie mogą wprowadzić do swojego prawodawstwa możliwość odmowy udzielenia dostępu do infrastruktury, gdy nowy swobodny dostęp do możliwości świadczenia usług kolejowych przewozów pasażerskich zagrażałby równowadze ekonomicznej takich umów o świadczenie usług publicznych.
- (2) Z drugiej jednak strony takie usługi, w zależności od ich określonych cech, takich jak jakość, harmonogram, obsługiwane stacje końcowe oraz potencjalni klienci docelowi, niekoniecznie muszą bezpośrednio konkurować z usługami publicznymi, a zatem wywierają jedynie ograniczony wpływ na równowagę ekonomiczną umowy o świadczenie usług publicznych. Ponadto mogą występować pozytywne efekty sieciowe dla podmiotów świadczących usługi publiczne, korzyści netto dla pasażerów lub większe korzyści społeczne, które należy wziąć pod uwagę.
- (3) Dlatego niezbędne jest zrównoważenie uzasadnionych interesów podmiotów realizujących umowy o świadczenie usług publicznych oraz właściwych organów z nadrzędnymi celami w postaci zakończenia budowy jednolitego europejskiego obszaru kolejowego oraz czerpania większych korzyści społecznych będących wynikiem jego utworzenia. Badanie równowagi ekonomicznej powinno umożliwić osiągnięcie kompromisu między tymi konkurującymi interesami.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ stanowi, że w zamian za wypełnianie obowiązku użyteczności publicznej poprzez świadczenie kolejowych przewozów pasażerskich podmioty mogą otrzymać rekompensatę finansową, prawa wyłączne, lub jedno i drugie. Przyznanie operatorom kolejowym praw wyłącznych nie powinno jednak skutkować utrudnieniem dostępu do krajowych rynków pasażerskich przewozów kolejowych.
- (5) Takie prawa wyłączne nie powinny wykluczać prawa dostępu innych przedsiębiorstw kolejowych, chyba że badanie równowagi ekonomicznej wykáže, iż – biorąc pod uwagę wartość praw wyłącznych – nowe kolejowe przewozy pasażerskie miałyby istotny negatywny wpływ na rentowność usług świadczonych w ramach umowy o świadczenie usług publicznych lub koszty netto ich świadczenia dla właściwego organu, lub na jedno i drugie, w zależności od porozumień o podziale ryzyka określonych w umowie o świadczenie usług publicznych.
- (6) Z wnioskiem o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej należy występować tylko w odniesieniu do kolejowych przewozów pasażerskich, które nie są świadczone w ramach umowy o świadczenie usług publicznych i które są albo zupełnie nowe, albo wiążą się z istotną zmianą istniejących usług. Pojęcie to obejmuje również usługi komercyjne świadczone przez ten sam podmiot, który wykonuje umowę o świadczenie usług publicznych.
- (7) Ocena, czy proponowaną zmianę w ramach kolejowych przewozów pasażerskich należy uznać za istotną, powinna należeć do organu regulacyjnego. Za istotną zmianę można uznać zwiększenie częstotliwości przewozów lub liczby stacji. Zróżnicowania cen nie należy postrzegać jako istotnej zmiany, chyba że jest ono niezgodne z normalną praktyką rynkową, a w stosownych przypadkach – z biznesplanem przedłożonym organowi regulacyjnemu w czasie, gdy przeprowadzano poprzednie badanie równowagi ekonomicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 32.⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2370 z dnia 14 grudnia 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2012/34/UE w odniesieniu do otwarcia rynku krajowych kolejowych przewozów pasażerskich oraz zarządzania infrastrukturą kolejową (Dz.U. L 352 z 23.12.2016, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1).

- (8) Decyzja organu regulacyjnego powinna zawierać ocenę korzyści netto dla klientów, które to korzyści wynikają z nowych kolejowych przewozów pasażerskich w krótkim i średnim okresie; należy w niej także uwzględnić dostarczone przez zarządcę infrastruktury informacje techniczne na temat stosownych wymagań infrastrukturalnych oraz przewidywanego wpływu na wydajność sieci i optymalnego wykorzystania zdolności przepustowych przez wszystkich wnioskodawców.
- (9) Organ regulacyjny powinien być upoważniony do oceny prawdopodobnego wpływu nowej usługi przewozów pasażerskich oraz do oceny tego, czy taki wpływ byłby istotny i mógłby w związku z tym zagrażać równowadze ekonomicznej istniejącej umowy o świadczenie usług publicznych.
- (10) Aby uniknąć zakłóceń już funkcjonujących nowych kolejowych przewozów pasażerskich i zapewnienia tym nowym usługom pewności prawa dotyczącej możliwości prowadzenia przewozów, należy ograniczyć długość okresu, w jakim można występować z wnioskiem o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej, i powiązać ją z czasem złożenia przez wnioskodawcę powiadomienia o zainteresowaniu prowadzeniem nowych kolejowych przewozów pasażerskich.
- (11) Aby wniosek o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej został uwzględniony, należy w nim zawrzeć uzasadnienie, że proponowana nowa usługa zagrażałaby równowadze ekonomicznej umowy o świadczenie usług publicznych.
- (12) W celu zapewnienia pewności prawa wszystkim zainteresowanym stronom oraz umożliwienia zarządcy infrastruktury przetwarzania wniosków o przyznanie zdolności przepustowej zgodnie z procedurą ustanowioną w rozdziale IV sekcja 3 dyrektywy 2012/34/UE, organ regulacyjny powinien podjąć decyzję dotyczącą równowagi ekonomicznej w ustalonych wcześniej ramach czasowych, a w każdym przypadku przed upływem terminu przyjmowania wniosków o przyznanie zdolności przepustowej wyznaczonego przez zarządcę infrastruktury zgodnie z pkt 3 załącznika VII do dyrektywy 2012/34/UE.
- (13) Jeżeli jednak w momencie otrzymania powiadomienia wnioskodawcy umowa o świadczenie usług publicznych znajduje się na etapie konkurencyjnej procedury przetargowej i wystąpiono z wnioskiem o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej, organ regulacyjny może podjąć decyzję o zawieszeniu na ograniczony okres rozpatrywania wniosku dotyczącego nowych kolejowych przewozów pasażerskich, do czasu rozstrzygnięcia procedury dotyczącej nowej umowy o świadczenie usług publicznych. Zawieszenie to powinno trwać nie dłużej niż 12 miesięcy od chwili otrzymania powiadomienia wnioskodawcy lub do czasu zamknięcia procedury przetargowej, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Te przepisy szczególne pozostają bez uszczerbku dla stosowania niniejszego rozporządzenia do umów o świadczenie usług publicznych, które są w trakcie realizacji w chwili otrzymania powiadomienia wnioskodawcy. W tych okolicznościach, oraz jeżeli badanie równowagi ekonomicznej przeprowadzone w odniesieniu do obowiązującej umowy o świadczenie usług publicznych wykaże, że prawo dostępu może zostać przyznane, dostęp ten powinien być ograniczony w czasie, do momentu wygaśnięcia obowiązującej umowy o świadczenie usług publicznych.
- (14) Równowagę ekonomiczną umowy o świadczenie usług publicznych należy uznać za zagrożoną, jeżeli proponowana nowa usługa miałaby istotny negatywny wpływ na poziom zysku podmiotu świadczącego usługi publiczne lub jej zapewnianie oznaczałoby istotny wzrost kosztów netto dla właściwego organu.
- (15) Oceniając, czy wpływ można uznać za istotny, organ regulacyjny powinien wziąć pod uwagę kryteria takie jak to, czy nowa usługa nie stanowiłaby zagrożenia dla rentowności i ciągłości usług publicznych ze względu na fakt, że albo realizacja zamówienia publicznego nie byłaby dla podmiotu świadczącego usługi publiczne zrównoważona pod względem gospodarczym, albo pociągałaby za sobą znaczny wzrost kosztów netto dla właściwego organu.
- (16) Poza analizą ekonomiczną organ regulacyjny powinien także ocenić i wziąć pod uwagę korzyści netto dla klientów w krótkim i średnim okresie oraz wszelki wpływ na wydajność sieci i wykorzystanie zdolności przepustowej. Organ regulacyjny powinien uwzględnić dostarczone przez zarządcę infrastruktury informacje techniczne na temat stosownych wymagań infrastrukturalnych, przewidywanego wpływu na wydajność sieci i optymalnego wykorzystania zdolności przepustowych przez wszystkich wnioskodawców.
- (17) W analizie ekonomicznej należy położyć nacisk na wpływ proponowanej nowej usługi na umowę o świadczenie usług publicznych jako całość, w tym na usługi, na które szczególnie ma wpływ, przez cały okres jej trwania, uwzględniając wartość wszelkich istniejących praw wyłącznych, które mogły zostać przyznane. Żadnej wstępnie określonej ilościowo wartości progowej dotyczącej szkód nie należy stosować w sposób rygorystyczny ani oderwany oraz nie należy określać żadnej tego rodzaju wartości progowej w przepisach krajowych. Ocenę należy oprzeć na obiektywnej metodyce przyjętej przez organ regulacyjny z uwzględnieniem specyficznych uwarunkowań transportu kolejowego w danym państwie członkowskim.
- (18) W przypadku gdy organ regulacyjny dochodzi do wniosku, że nowe kolejowe przewozy pasażerskie zagraziłyby równowadze ekonomicznej umowy o świadczenie usług publicznych, wówczas w swojej decyzji powinien wskazać, w stosownych przypadkach, możliwe zmiany w nowych kolejowych przewozach pasażerskich, które

umożliwiłyby przyznanie dostępu. Organ regulacyjny może wydawać zalecenia dla właściwego organu w odniesieniu do innych możliwych warunków, które umożliwiłyby przyznanie dostępu, zwłaszcza w świetle jego analizy korzyści netto dla klientów wynikających z nowych kolejowych przewozów pasażerskich.

- (19) Jeżeli wniosek o przyznanie dostępu dotyczy nowych kolejowych przewozów pasażerskich zgodnie z definicją w art. 3 pkt 36 dyrektywy 2012/34/UE, a przeprowadzona przez organ regulacyjny obiektywna analiza ekonomiczna wykaże, że nowa usługa przewozów pasażerskich miałaby istotny negatywny wpływ na równowagę ekonomiczną umowy o świadczenie usług publicznych, wówczas organ regulacyjny powinien określić warunki umożliwiające przyznanie dostępu zgodnie z art. 11a dyrektywy 2012/34/UE.
- (20) We wszystkich działaniach związanych z badaniem równowagi ekonomicznej organ regulacyjny nie powinien ujawniać informacji poufnych lub szczególnie chronionych informacji handlowych otrzymanych od stron. W szczególności powinien on usunąć takie informacje z decyzji przeznaczonych do publikacji. Wszystkie decyzje organów regulacyjnych, w tym decyzje dotyczące poufnych informacji otrzymanych od stron, podlegają kontroli sądowej zgodnie z art. 56 ust. 10 dyrektywy 2012/34/UE.
- (21) W przypadku gdy badanie równowagi ekonomicznej jest przeprowadzane w odniesieniu do nowych międzynarodowych przewozów pasażerskich, bez uszczerbku dla zasady niezależności organów regulacyjnych w podejmowaniu decyzji, o której mowa w art. 55 ust. 1 dyrektywy 2012/34/UE, zainteresowane organy regulacyjne powinny wymieniać się informacjami i współpracować w celu osiągnięcia rozsądnego rozwiązania danej kwestii.
- (22) Organy regulacyjne powinny wymieniać się informacjami na temat najlepszych praktyk w zakresie stosowania badania równowagi ekonomicznej, aby z czasem dostosować swoją metodykę oraz opracować spójną metodykę we wszystkich państwach członkowskich, która może być objęta art. 57 ust. 8 dyrektywy 2012/34/UE.
- (23) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 869/2014 ⁽¹⁾ ustanowiono kryteria i procedury na potrzeby stosowania testu celu głównego oraz badania równowagi ekonomicznej w odniesieniu do nowych międzynarodowych kolejowych przewozów pasażerskich. Biorąc jednak pod uwagę otwarcie rynku krajowych kolejowych przewozów pasażerskich, test celu głównego stał się nieaktualny i te same kryteria i procedury powinny mieć zastosowanie do wszystkich nowych kolejowych przewozów pasażerskich, niezależnie od tego, czy są to przewozy krajowe czy międzynarodowe. Należy zatem uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 869/2014.
- (24) Ponieważ art. 10 i art. 11 ust. 1 dyrektywy 2012/34/UE stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r., ale nie mają one zastosowania do przewozów pociągami, których prowadzenie zostanie rozpoczęte przed dniem 12 grudnia 2020 r., istnieje potrzeba dalszego stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 869/2014 po dniu 1 stycznia 2019 r., ale tylko w odniesieniu do nowych kolejowych przewozów pasażerskich, których wprowadzenie przewiduje się przed dniem 12 grudnia 2020 r. Stosowanie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 869/2014 powinno być uzależnione od złożenia przez wnioskodawców powiadomień w terminie zapewniającym odpowiedni czas na zakończenie procesu udzielania zezwoleń i tworzenia harmonogramów, tak aby świadczenie usług przewozowych można było faktycznie rozpocząć przed dniem 12 grudnia 2020 r.
- (25) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 62 ust. 1 dyrektywy 2012/34/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się szczegóły procedury i kryteria, których należy przestrzegać przy określaniu, czy nowe kolejowe przewozy pasażerskie zagrażałyby równowadze ekonomicznej umowy o świadczenie usług publicznych w zakresie transportu kolejowego.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do sytuacji, w których państwo członkowskie podjęło decyzję o ograniczeniu prawa dostępu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2012/34/UE, w odniesieniu do nowych kolejowych przewozów pasażerskich między daną stacją początkową a daną stacją końcową, w przypadku gdy ta sama trasa lub trasa alternatywna jest objęta co najmniej jedną umową o świadczenie usług publicznych, jak przewidziano w art. 11 ust. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 869/2014 z dnia 11 sierpnia 2014 r. w sprawie nowych kolejowych przewozów pasażerskich (Dz.U. L 239 z 12.8.2014, s. 1).

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „nowe kolejowe przewozy pasażerskie” oznaczają kolejowe przewozy pasażerskie przygotowane tak, aby mogły być świadczone jako usługa regularna w rozkładzie jazdy, i które są albo zupełnie nowe, albo zakładają istotną zmianę istniejących kolejowych przewozów pasażerskich, zwłaszcza w odniesieniu do zwiększonej częstotliwości przewozów lub zwiększonej liczby stacji, i które nie są świadczone na podstawie umowy o świadczenie usług publicznych;
- 2) „badanie równowagi ekonomicznej” oznacza proces oceny opisany w art. 11 ust. 1–4 i art. 11a dyrektywy 2012/34/UE i określony bardziej szczegółowo w art. 10, przeprowadzany przez organ regulacyjny na wniosek jednego z podmiotów, o których mowa w art. 11 ust. 2 dyrektywy 2012/34/UE, w celu ustalenia, czy proponowane nowe kolejowe przewozy pasażerskie stanowiłyby zagrożenie dla równowagi ekonomicznej umowy o świadczenie usług publicznych;
- 3) „umowa o świadczenie usług publicznych” oznacza umowę o świadczenie usług publicznych zgodnie z definicją w art. 2 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 w dziedzinie transportu kolejowego;
- 4) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zgodnie z definicją w art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1370/2007;
- 5) „wpływ finansowy netto” oznacza wpływ nowych kolejowych przewozów pasażerskich na saldo netto kosztów i przychodów wynikających z wypełniania obowiązku użyteczności publicznej przewidzianego w umowie o świadczenie usług publicznych, który obejmuje rozsądny zysk;
- 6) „prawo wyłączne” oznacza prawo zgodnie z definicją w art. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

Artykuł 4

Powiadomienie o planowanych nowych kolejowych przewozach pasażerskich

1. Wnioskodawca powiadamia zarządców infrastruktury oraz zainteresowane organy regulacyjne o zamiarze wprowadzenia nowych kolejowych przewozów pasażerskich zgodnie z terminem wyznaczonym w art. 38 ust. 4 dyrektywy 2012/34/UE.
2. Organ regulacyjny opracowują i publikują na swojej stronie internetowej standardowy formularz powiadomienia przeznaczony do wypełnienia i przedłożenia przez wnioskodawcę, zawierający następujące informacje:
 - a) nazwę, adres, podmiot prawny i numer rejestracji wnioskodawcy (w odpowiednich przypadkach);
 - b) dane kontaktowe osoby odpowiedzialnej za zapytania;
 - c) dane dotyczące licencji i certyfikatu bezpieczeństwa wnioskodawcy lub wskazanie etapu procedury mającej na celu otrzymanie tych zaświadczeń;
 - d) szczegółową trasę ze wskazaniem lokalizacji stacji początkowej i stacji końcowej oraz wszystkich stacji pośrednich;
 - e) planowaną datę rozpoczęcia wykonywania proponowanych nowych kolejowych przewozów pasażerskich;
 - f) orientacyjny harmonogram, częstotliwość i zdolność przepustową proponowanych nowych kolejowych przewozów pasażerskich, w tym proponowane godziny odjazdu, godziny przyjazdu i połączeń, jak również wszelkie odchylenia od standardowego rozkładu jazdy pod względem częstotliwości lub stacji, w każdym kierunku;
 - g) orientacyjne informacje na temat taboru, z którego wnioskodawca planuje korzystać.
3. Informacje dotyczące planowanego prowadzenia nowych kolejowych przewozów pasażerskich muszą obejmować co najmniej pierwsze trzy lata, a w miarę możliwości pierwsze pięć lat działalności. Organ regulacyjny może jednak wyrazić zgodę na krótszy okres.
4. Organ regulacyjny publikuje na swojej stronie internetowej standardowy formularz powiadomienia składany przez wnioskodawcę i bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w terminie 10 dni od otrzymania wypełnionego formularza powiadomienia, powiadamia następujące podmioty:
 - a) każdy właściwy organ, który zawarł umowę o świadczenie usług publicznych w zakresie kolejowych przewozów pasażerskich na tej trasie lub trasie alternatywnej w rozumieniu dyrektywy 2012/34/UE;
 - b) każdy inny zainteresowany właściwy organ mający prawo ograniczenia dostępu na mocy art. 11 dyrektywy 2012/34/UE;
 - c) każde przedsiębiorstwo kolejowe prowadzące przewozy w ramach umowy o świadczenie usług publicznych na trasie nowych kolejowych przewozów pasażerskich lub na trasie alternatywnej.

5. Wszelkie informacje przedstawione przez wnioskodawcę w standardowym formularzu powiadomienia i wszystkie dokumenty potwierdzające przesyła się do organów regulacyjnych oraz zarządców infrastruktury w formie elektronicznej. Organ regulacyjny może jednak w należycie uzasadnionych przypadkach zgodzić się, by dokumenty zostały złożone w formie papierowej.

6. Jeżeli powiadomienie jest niekompletne, organ regulacyjny informuje wnioskodawcę, że niekompletne wnioski nie są rozpatrywane, i umożliwia wnioskodawcy uzupełnienie wniosku w rozsądnym terminie nieprzekraczającym dziesięciu dni roboczych.

Artykuł 5

Termin składania wniosków o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej

1. Każdy wniosek o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej składany jest do organu regulacyjnego przez podmioty, o których mowa w art. 11 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2012/34/UE, w terminie wyznaczonym w tym przepisie.

2. Jeżeli w momencie otrzymania powiadomienia wnioskodawcy, o którym mowa w art. 4, umowa o świadczenie usług publicznych obejmująca tę samą trasę lub trasę alternatywną jest przedmiotem konkurencyjnej procedury przetargowej i upłynął już termin składania ofert do właściwego organu, podmioty, o których mowa w art. 11 ust. 2 dyrektywy 2012/34/UE, mogą wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej w terminie określonym w ust. 1 w odniesieniu do przyszłej umowy o świadczenie usług publicznych.

Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania niniejszego rozporządzenia do umowy o świadczenie usług publicznych, która obowiązuje w chwili dokonania powiadomienia przez wnioskodawcę.

3. Jeżeli w terminie określonym w ust. 1 nie zostanie złożony żaden wniosek o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej, organ regulacyjny niezwłocznie informuje wnioskodawcę i zarządcę infrastruktury. Zarządca infrastruktury rozpatruje wniosek o przyznanie dostępu zgodnie z rozdziałem IV sekcja 3 dyrektywy 2012/34/UE.

Artykuł 6

Umowa o świadczenie usług publicznych z prawami wyłącznymi

W przypadku gdy właściwy organ przyznał prawa wyłączne przedsiębiorstwu kolejowemu realizującemu umowę o świadczenie usług publicznych zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, istnienie tych praw nie wyklucza przyznania wnioskodawcy dostępu w celu prowadzenia nowych kolejowych przewozów pasażerskich, pod warunkiem że dostęp taki nie zagraża równowadze ekonomicznej umowy o świadczenie usług publicznych.

Przy przeprowadzaniu badania zgodnie z art. 10 organ regulacyjny zwraca należytą uwagę na wartość wszelkich tego rodzaju praw wyłącznych.

Artykuł 7

Wymogi informacyjne w odniesieniu do badania równowagi ekonomicznej

1. Podmiot występujący z wnioskiem o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej podaje następujące informacje:

a) nazwę, adres, podmiot prawny i numer rejestracji podmiotu wnioskującego (w odpowiednich przypadkach);

b) dane kontaktowe osoby odpowiedzialnej za zapytania;

c) uzasadnienie tego, że nowe kolejowe przewozy pasażerskie zagrażają równowadze ekonomicznej umowy;

d) jeżeli podmiot występujący z wnioskiem jest właściwym organem lub przedsiębiorstwem kolejowym realizującym umowę o świadczenie usług publicznych – kopię umowy o świadczenie usług publicznych.

2. Organ regulacyjny może zażądać przedstawienia wszelkich niezbędnych informacji, w tym w zależności od sytuacji:

a) od właściwego organu:

1) odpowiednich prognoz dotyczących ruchu, popytu i przychodów, w tym metodyki prognoz;

2) w stosownych przypadkach metodyki i danych wykorzystanych do obliczenia wyniku finansowego netto zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 i załącznikiem do tego rozporządzenia;

- b) od przedsiębiorstwa kolejowego realizującego umowę o świadczenie usług publicznych:
- 1) kopii umowy o świadczenie usług publicznych, o ile nie dostarczono jej zgodnie z ust. 1 lit. d);
 - 2) biznesplanu przedsiębiorstwa dotyczącego trasy objętej umową o świadczenie usług publicznych lub trasy alternatywnej;
 - 3) odpowiednich prognoz dotyczących ruchu, popytu i przychodów, w tym metodyki prognoz;
 - 4) informacji dotyczących przychodów i marży zysku osiągniętych przez przedsiębiorstwo na trasie objętej umową o świadczenie usług publicznych lub trasie alternatywnej;
 - 5) informacji dotyczących rozkładu jazdy w odniesieniu do przewozów, w tym godzin odjazdu, stacji pośrednich, godzin przyjazdu i połączeń;
 - 6) szacowanej elastyczności przewozów (np. elastyczności cen, elastyczności w odniesieniu do cech jakościowych usług);
 - 7) informacji dotyczących kosztu kapitału i kosztów operacyjnych przewozów realizowanych na podstawie umowy o świadczenie usług publicznych, a także zmian w kosztach i popycie spowodowanych nowymi kolejowymi przewozami pasażerskimi;
- c) od wnioskodawcy: informacji dotyczących jego planów prowadzenia nowych kolejowych przewozów pasażerskich, w tym:
- 1) biznesplanu;
 - 2) prognozy ruchu pasażerskiego i przychodów, w tym metodyki prognoz;
 - 3) strategii cenowych;
 - 4) uzgodnień w zakresie wystawiania biletów;
 - 5) specyfikacji taboru kolejowego (np. współczynnika obciążenia, liczby miejsc siedzących, konfiguracji pojazdu);
 - 6) strategii marketingowej;
- d) od zarządcy infrastruktury:
- 1) informacji dotyczących odpowiednich linii lub odcinków w celu zapewnienia, aby usługi w zakresie nowych kolejowych przewozów pasażerskich mogły być świadczone z wykorzystaniem danej infrastruktury;
 - 2) informacji dotyczących potencjalnego wpływu proponowanych nowych kolejowych przewozów pasażerskich na wydajność i odporność infrastruktury;
 - 3) oceny wpływu na wykorzystanie zdolności przepustowej;
 - 4) planów rozwoju infrastruktury pod kątem tras objętych proponowanymi nowymi kolejowymi przewozami pasażerskimi, w tym wskazania czasu realizacji takich planów;
 - 5) informacji dotyczących odpowiednich umów ramowych zawartych lub będących przedmiotem dyskusji, w szczególności z przedsiębiorstwem realizującym umowę o świadczenie usług publicznych.

Obowiązki zarządcy infrastruktury w zakresie informacji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) niniejszego ustępu, nie naruszają jego obowiązków wynikających z procedury alokacji, o której mowa w rozdziale IV sekcja 3 dyrektywy 2012/34/UE.

3. Wszystkie informacje przesyła się do organu regulacyjnego w formie elektronicznej. Organ regulacyjny może jednak w należycie uzasadnionych przypadkach zgodzić się, by dokumenty zostały złożone w formie papierowej.

Artykuł 8

Poufność

1. Organ regulacyjny nie ujawnia szczególnie chronionych informacji handlowych otrzymanych od stron w związku z badaniem równowagi ekonomicznej.

2. Podmiot występujący z wnioskiem o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej i wnioskodawca uzasadniają proponowane zachowanie poufności szczególnie chronionych informacji handlowych w momencie przekazania informacji organowi regulacyjnemu. Informacje takie mogą obejmować w szczególności informacje techniczne lub finansowe dotyczące know-how przedsiębiorstwa, biznesplanu, struktury kosztów, strategii marketingowej i cenowej, źródeł dostaw i udziału w rynku. Organ regulacyjny redaguje wszelkie szczególnie chronione informacje handlowe w decyzji przed powiadomieniem o niej i przed jej publikacją zgodnie z art. 11 ust. 5. Informacji zawartych w standardowym formularzu powiadomienia, określonych w art. 4 ust. 2, nie uznaje się za szczególnie chronione informacje handlowe.

3. Jeżeli organ regulacyjny stwierdza, że nie można przyjąć podanych zgodnie z ust. 2 powodów zachowania poufności, decyzję tę przekazuje się i uzasadnia na piśmie stronie wnioskującej o zachowanie poufności co najmniej dwa tygodnie przed przyjęciem decyzji, o której mowa w art. 11 ust. 1.

4. Decyzja organu regulacyjnego w sprawie poufności podlega kontroli sądowej zgodnie z art. 56 ust. 10 dyrektywy 2012/34/UE. Organ regulacyjny nie ujawnia informacji będących przedmiotem sporu do czasu wydania przez sąd krajowy orzeczenia w kwestii poufności.

Artykuł 9

Procedura badania równowagi ekonomicznej

1. W terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku organ regulacyjny może zażądać od podmiotu występującego z wnioskiem o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej dostarczenia wszelkich dodatkowych informacji, które uzna za niezbędne zgodnie z art. 7 ust. 2. Podmiot występujący z wnioskiem przedstawia takie informacje w rozsądnym terminie wyznaczonym przez organ regulacyjny. Jeżeli organ regulacyjny uzna, że otrzymane dodatkowe informacje nie są wystarczające, może zażądać dalszych informacji.

2. W przypadku gdy na sześć tygodni przed ostatecznym terminem przyjmowania wniosków o przyznanie zdolności przepustowej wyznaczonym zgodnie z pkt 3 załącznika VII do dyrektywy 2012/34/UE informacje dostarczone przez podmiot występujący z wnioskiem są nadal niekompletne, organ regulacyjny przeprowadza badanie na podstawie dostępnych informacji. Jeżeli organ regulacyjny uzna jednak, że informacje nie są wystarczające do przeprowadzenia badania, odrzuca wniosek.

3. W terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej organ regulacyjny wzywa również pozostałe strony, o których mowa w art. 7 ust. 2, do dostarczenia informacji niezbędnych do przeprowadzenia badania zgodnie z tym przepisem w stopniu, w jakim takie informacje mogą w sposób rozsądny zostać dostarczone przez daną stronę. Jeżeli informacje przekazane w ten sposób są niekompletne, organ regulacyjny może zażądać dalszych wyjaśnień, wyznaczając rozsądne terminy.

4. W przypadku gdy na sześć tygodni przed ostatecznym terminem przyjmowania wniosków o przyznanie zdolności przepustowej wyznaczonym zgodnie z pkt 3 załącznika VII do dyrektywy 2012/34/UE informacje dostarczone przez wnioskodawcę ubiegającego się o dostęp nadal nie są kompletne, organ regulacyjny przeprowadza badanie na podstawie dostępnych informacji. Jeżeli organ regulacyjny uzna jednak, że informacje dostarczone przez wnioskodawcę nie są wystarczające do przeprowadzenia badania, przyjmuje decyzję skutkującą odmową dostępu.

5. W przypadku gdy przedsiębiorstwo realizujące umowę o świadczenie usług publicznych nie jest podmiotem występującym z wnioskiem i gdy na sześć tygodni przed ostatecznym terminem przyjmowania wniosków o przyznanie zdolności przepustowej wyznaczonym zgodnie z pkt 3 załącznika VII do dyrektywy 2012/34/UE informacje dostarczone przez to przedsiębiorstwo są nadal niekompletne, organ regulacyjny przeprowadza badanie na podstawie dostępnych informacji. Jeżeli organ regulacyjny uzna jednak, że dostarczone informacje nie są wystarczające do przeprowadzenia badania, przyjmuje decyzję skutkującą przyznaniem dostępu.

6. Organ regulacyjny przyjmuje decyzję w terminie sześciu tygodni od otrzymania wszystkich stosownych informacji i bezwzględnie przed upływem ostatecznego terminu przyjmowania wniosków o przyznanie zdolności przepustowej wyznaczonego zgodnie z pkt 3 załącznika VII do dyrektywy 2012/34/UE. Organ regulacyjny niezwłocznie informuje zarządcę infrastruktury o swojej decyzji.

7. Jeżeli z wnioskiem o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej wystąpiono zgodnie z art. 5 ust. 2 w odniesieniu do umowy o świadczenie usług publicznych, która znajduje się na etapie konkurencyjnej procedury przetargowej, organ regulacyjny może zawiesić rozpatrywanie wniosku dotyczącego proponowanych nowych kolejowych przewozów pasażerskich na okres maksymalnie 12 miesięcy od chwili otrzymania powiadomienia wnioskodawcy dotyczącego nowych kolejowych przewozów pasażerskich lub do czasu zakończenia procedury przetargowej, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Artykuł 10

Zakres badania równowagi ekonomicznej i kryteria oceny

1. Organ regulacyjny ocenia, czy równowaga ekonomiczna umowy o świadczenie usług publicznych zostałaby zagrożona przez proponowane nowe kolejowe przewozy pasażerskie. Uważa się, że równowaga ekonomiczna jest zagrożona, jeżeli nowe kolejowe przewozy pasażerskie miałyby istotny negatywny wpływ na co najmniej jeden z następujących elementów:

- a) rentowność usług, które przedsiębiorstwo kolejowe świadczy w ramach umowy o świadczenie usług publicznych;
- b) koszty netto dla właściwego organu, który zawarł umowę o świadczenie usług publicznych.

2. Analiza odnosi się do umowy o świadczenie usług publicznych jako całości, a nie do poszczególnych usług wykonywanych na jej podstawie, w całym okresie jej obowiązywania. Można stosować wstępnie ustalone wartości progowe lub określone kryteria, ale nie w sposób rygorystyczny lub w oderwaniu od innych kryteriów.

3. Organ regulacyjny ocenia wpływ finansowy netto nowych kolejowych przewozów pasażerskich na umowę o świadczenie usług publicznych. Analiza kosztów i przychodów generowanych w związku ze świadczeniem usług objętych umową o świadczenie usług publicznych po pojawieniu się na rynku nowych kolejowych przewozów pasażerskich obejmuje następujące elementy:

- a) zmienność kosztów ponoszonych i przychodów uzyskiwanych przez przedsiębiorstwo kolejowe realizujące umowę o świadczenie usług publicznych (w tym, w stosownych przypadkach, wszelkie oszczędności kosztów, takie jak te wynikające z braku wymiany taboru osiągającego koniec okresu użytkowania lub niezastępowania pracowników, których umowa się kończy);
- b) skutki finansowe wygenerowane przez proponowane nowe kolejowe przewozy pasażerskie w sieci objętej umową o świadczenie usług publicznych (takie jak doprowadzanie pasażerów, którzy mogą być zainteresowani połączeniem z usługą regionalną objętą umową o świadczenie usług publicznych);
- c) ewentualne konkurencyjne reakcje przedsiębiorstwa kolejowego realizującego umowę o świadczenie usług publicznych;
- d) wpływ na odpowiednie inwestycje przedsiębiorstw kolejowych lub właściwych organów, na przykład w odniesieniu do taboru;
- e) wartość wszelkich istniejących praw wyłącznych.

4. Organ regulacyjny ocenia znaczenie wpływu, w szczególności biorąc pod uwagę obowiązujące ustalenia umowne między właściwym organem a przedsiębiorstwem kolejowym wykonującym usługi publiczne, w tym, w stosownych przypadkach, poziom rekompensaty ustalony zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 lub wynikający z konkurencyjnego zawarcia umowy oraz wszelkich mechanizmów podziału ryzyka takiego jak ryzyko związane z ruchem i przychodami.

5. Organ regulacyjny ocenia również:

- a) korzyści netto dla klientów wynikające z nowych kolejowych przewozów pasażerskich w krótkim i średnim okresie;
- b) wpływ nowych kolejowych przewozów pasażerskich na wyniki i jakość przewozów kolejowych;
- c) wpływ nowych kolejowych przewozów pasażerskich na planowanie rozkładu jazdy przewozów kolejowych.

6. W przypadku gdy organ regulacyjny rozpatruje więcej niż jeden wniosek o przyznanie dostępu, może on podjąć różne decyzje w sprawie otrzymanych wniosków, na podstawie analizy ich wpływu na równowagę ekonomiczną umowy o świadczenie usług publicznych, wpływu na konkurencję, wpływu na korzyści netto dla klientów i wpływu na sieć oraz analizy ich łącznego wpływu na równowagę ekonomiczną umowy o świadczenie usług publicznych.

7. Ocena przeprowadzona zgodnie z niniejszym artykułem pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku organu regulacyjnego dotyczącego zgłaszania kwestii związanych z pomocą państwa do organów krajowych zgodnie z art. 56 ust. 12 akapit drugi dyrektywy 2012/34/UE.

Artykuł 11

Wynik badania równowagi ekonomicznej

1. W następstwie badania równowagi ekonomicznej przeprowadzonego zgodnie z art. 9 i 10 organ regulacyjny podejmuje decyzję, o której mowa w art. 11 ust. 2 dyrektywy 2012/34/UE i na podstawie której następuje przyznanie, zmiana, przyznanie warunkowe lub odmowa przyznania prawa dostępu do infrastruktury kolejowej.

2. W przypadku gdy równowaga ekonomiczna umowy o świadczenie usług publicznych byłaby zagrożona przez nowe kolejowe przewozy pasażerskie, organ regulacyjny:

- a) w stosownych przypadkach wskazuje ewentualne zmiany w nowych kolejowych przewozach pasażerskich, takie jak zmiana częstotliwości, tras, stacji pośrednich lub harmonogramu, które zapewniłyby spełnienie warunków przyznania prawa dostępu przewidzianego w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2012/34/UE; lub
- b) może wydać zalecenia dla właściwych organów – w stosownych przypadkach w świetle korzyści netto dla klientów, o których to korzyściach mowa w art. 10 ust. 5 lit. a) niniejszego rozporządzenia – dotyczące innych zmian niezwiązanych z nową usługą przewozów pasażerskich, które zapewniłyby spełnienie warunków przyznania prawa dostępu.

3. W przypadku gdy wniosek o przyznanie dostępu dotyczy wykonywania nowych przewozów zdefiniowanych w art. 3 pkt 36 dyrektywy 2012/34/UE, po przeprowadzeniu procedury i analizy określonych w niniejszym rozporządzeniu organ regulacyjny podejmuje działania zgodnie z art. 11a dyrektywy 2012/34/UE.
4. W okolicznościach opisanych w art. 5 ust. 2 akapit drugi, jeżeli badanie równowagi ekonomicznej przeprowadzone w odniesieniu do obowiązującej umowy o świadczenie usług publicznych wykaże, że prawo dostępu może zostać przyznane, dostęp ten jest ograniczony w czasie, do momentu uzyskania wyniku badania równowagi ekonomicznej, które należy przeprowadzić zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit pierwszy i art. 9 ust. 7.
5. Organ regulacyjny przekazuje jawną wersję swojej decyzji podmiotom wymienionym w art. 11 ust. 3 dyrektywy 2012/34/UE i publikuje ją na swojej stronie internetowej.

Artykuł 12

Współpraca między organami regulacyjnymi właściwymi dla proponowanych nowych międzynarodowych przewozów pasażerskich

1. Po otrzymaniu powiadomienia wnioskodawcy o zamiarze rozpoczęcia nowych międzynarodowych przewozów pasażerskich organ regulacyjny informuje inne organy regulacyjne właściwe dla trasy proponowanej nowej usługi. Te właściwe organy regulacyjne sprawdzają otrzymane informacje i informują się wzajemnie o wszelkich niespójnościach.
2. Po otrzymaniu wniosku od podmiotów, o których mowa w art. 11 ust. 2 dyrektywy 2012/34/UE, o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej organ regulacyjny informuje o tym fakcie pozostałe właściwe organy regulacyjne.
3. Organy regulacyjne wymieniają się wynikami przeprowadzanych przez siebie badań równowagi ekonomicznej, aby dać innym organom regulacyjnym dostateczną możliwość przedstawienia uwag na temat wyników tych badań przed ich zakończeniem. Organy regulacyjne współpracują w celu rozstrzygnięcia danej kwestii, zgodnie z art. 57 dyrektywy 2012/34/UE.
4. Podczas każdej wymiany informacji dotyczącej przeprowadzanych badań organy regulacyjne przestrzegają poufności szczególnie chronionych informacji handlowych otrzymanych od stron zaangażowanych w te badania. Mogą one wykorzystywać te informacje jedynie w związku z daną sprawą.

Artykuł 13

Opłaty

Państwo członkowskie lub organ regulacyjny może postanowić, że podmiot występujący z wnioskiem o przeprowadzenie badania równowagi ekonomicznej uiszcza z tego tytułu opłatę.

Artykuł 14

Metodyka

1. Metodyka stosowana przez organ regulacyjny w celu przeprowadzenia badania musi być zrozumiała, przejrzysta i niedyskryminująca oraz musi zostać opublikowana na stronie internetowej organu regulacyjnego.
2. Organy regulacyjne wymieniają się doświadczeniami i najlepszymi praktykami w zakresie stosowania swoich odpowiednich metodyk w kontekście sieci ustanowionej w art. 57 ust. 1 dyrektywy 2012/34/UE.

Artykuł 15

Uchylenie

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 869/2014 traci moc ze skutkiem od dnia 12 grudnia 2020 r. Ma ono zastosowanie do powiadomień wnioskodawców otrzymanych po dniu 1 stycznia 2019 r. wyłącznie w przypadku, gdy powiadomienia te zostały złożone z odpowiednim wyprzedzeniem, aby możliwe było rozpoczęcie nowych kolejowych przewozów pasażerskich przed dniem 12 grudnia 2020 r.

*Artykuł 16***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r. odpowiednio wcześniej przed wprowadzeniem rozkładu jazdy obowiązującego od dnia 12 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1796**z dnia 20 listopada 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, bifenoks, chloropiryfos, chloropiryfos metylu, klofentezyna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, dimoksyrostrobina, fenoksaprop-P, fenpropidyna, lenacyl, mankozeb, mekoprop-P, metiram, nikosulfuron, oksamyl, pikloram, piraklostrobina, piryproksyfen i tritosulfuron****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽²⁾ określono substancje czynne uznane za zatwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.
- (2) Okresy zatwierdzenia substancji czynnych: chloropiryfos, chloropiryfos metylu, dimoksyrostrobina, mankozeb, mekoprop-P, metiram, oksamyl i piraklostrobina ostatnio przedłużono rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/84 ⁽³⁾. Okres zatwierdzenia tych substancji upływie dnia 31 stycznia 2019 r.
- (3) Okres zatwierdzenia substancji czynnej tritosulfuron upływie dnia 30 listopada 2018 r.
- (4) Okresy zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, bifenoks, klofentezyna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, fenoksaprop-P, fenpropidyna, lenacyl, nikosulfuron, pikloram i piryproksyfen wygasną w dniu 31 grudnia 2018 r.
- (5) Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 844/2012 złożono wnioski o odnowienie zatwierdzenia tych substancji ⁽⁴⁾.
- (6) W związku z tym, że ocena tych substancji opóźniła się z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy, prawdopodobnie zatwierdzenia tych substancji czynnych wygasną, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie ich odnowienia. Należy zatem przedłużyć okresy zatwierdzenia tych substancji.
- (7) Uwzględniając cel art. 17 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, jeżeli z powodu braku spełnienia kryteriów zatwierdzenia Komisja zamierza przyjąć rozporządzenie o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej, wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia, wyznacza datę wygaśnięcia na późniejszy z następujących terminów: albo na termin obowiązujący przed niniejszym rozporządzeniem albo na dzień wejścia w życie rozporządzenia stanowiącego o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej. Jeżeli natomiast Komisja zamierza przyjąć rozporządzenie odnawiające zatwierdzenie substancji czynnej, wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia, wyznacza – stosownie do okoliczności – najwcześniejszą możliwą datę stosowania.
- (8) Ze względu na to, że okres zatwierdzenia substancji czynnej tritosulfuron wygasa z dniem 30 listopada 2018 r., niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie możliwie najszybciej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/84 z dnia 19 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: chloropiryfos, chloropiryfos metylu, chlotianidyna, związki miedzi, dimoksyrostrobina, mankozeb, mekoprop-P, metiram, oksamyl, petoksamid, propikonazol, propineb, propyzamid, piraklostrobina i zoksamid (Dz.U. L 16 z 20.1.2018, s. 8).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 57: mekoprop-P, datę zastępuje się datą „31 stycznia 2020 r.”;
 - 2) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 81: piraklostrobina, datę zastępuje się datą „31 stycznia 2020 r.”;
 - 3) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 111: chloropiryfos, datę zastępuje się datą „31 stycznia 2020 r.”;
 - 4) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 112: chloropiryfos metylu, datę zastępuje się datą „31 stycznia 2020 r.”;
 - 5) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 114: mankozeb, datę zastępuje się datą „31 stycznia 2020 r.”;
 - 6) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 115: metiram, datę zastępuje się datą „31 stycznia 2020 r.”;
 - 7) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 116: oksamyl, datę zastępuje się datą „31 stycznia 2020 r.”;
 - 8) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 128: dimoksystrobina, datę zastępuje się datą „31 stycznia 2020 r.”;
 - 9) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 169: amidosulfuron, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 10) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 170: nikosulfuron, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 11) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 171: klofentezyna, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 12) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 172: dikamba, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 13) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 173: difenokonazol, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 14) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 174: diflubenzuron, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 15) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 176: lenacyl, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 16) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 178: pikloram, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 17) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 179: piryproksyfen, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 18) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 180: bifenoks, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 19) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 181: diflufenikan, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 20) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 182: fenoksaprop-P, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 21) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 183: fenpropidyna, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”;
 - 22) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 186: tritosulfuron, datę zastępuje się datą „30 listopada 2019 r.”.
-

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1797

z dnia 19 listopada 2018 r.

zmieniająca i aktualizująca decyzję (WPZiB) 2018/340 ustanawiającą listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 ust. 6,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 11 grudnia 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/2315.
- (2) W art. 4 ust. 2 lit. e) tej decyzji (WPZiB) 2017/2315 przewidziano, że Rada ma ustanowić listę projektów do zrealizowania w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO), odzwierciedlającą zarówno wsparcie rozwoju zdolności, jak i zapewnianie istotnego wsparcia w ramach środków i zdolności misji i operacji w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.
- (3) W dniu 6 marca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/340 ustanawiającą listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO ⁽²⁾.
- (4) W dniu 6 marca 2018 r. Rada przyjęła zalecenie dotyczące planu wdrażania PESCO ⁽³⁾ (zwane dalej „zaleceniem”).
- (5) Pkt 9 tego zalecenia stanowił, że Rada powinna zaktualizować listę projektów PESCO do listopada 2018 r., aby włączyć do niej kolejny zestaw projektów, zgodnie z procedurą określoną w art. 5 decyzji (WPZiB) 2017/2315, który przewiduje w szczególności, że Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) może wydać zalecenie dotyczące identyfikacji i oceny projektów PESCO, na podstawie ocen przedstawionych przez Sekretariat PESCO, dotyczące decyzji, jaką Rada ma przyjąć w następstwie doradztwa wojskowego udzielonego przez Komitet Wojskowy Unii Europejskiej (EUMC).
- (6) W dniu 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/909 ustanawiającą wspólny zbiór przepisów dotyczących zarządzania projektami PESCO ⁽⁴⁾.
- (7) W dniu 11 października 2018 r. Wysoki Przedstawiciel wydał zalecenie dla Rady dotyczące identyfikacji i oceny proponowanych projektów w ramach PESCO.
- (8) W dniu 13 listopada 2018 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa uzgodnił zalecenia przedstawione w ramach doradztwa wojskowego EUMC w sprawie zalecenia Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego identyfikacji i oceny proponowanych projektów w ramach PESCO.
- (9) Rada powinna zatem zmienić i zaktualizować decyzję (WPZiB) 2018/340,

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57.

⁽²⁾ Dz.U. L 65 z 8.3.2018, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. C 88 z 8.3.2018, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.2018, s. 37.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2018/340 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 do listy dodaje się następujące projekty:

- „18. Szkolenie na śmigłowcach latających w wysokiej temperaturze i na dużej wysokości (szkolenie H3);
19. Wspólna szkoła wywiadu UE;
20. Centra testów i ocen UE;
21. Zintegrowany bezzałogowy system naziemny (UGS);
22. Unijne naziemne systemy raketowe pola walki BLOS (Beyond Line Of Sight);
23. Mobilny modułowy pakiet zdolności do interwencji podwodnych (DIVEPACK);
24. Europejski zdalnie kierowany system powietrzny o długiej autonomiczności działania, działający na średniej wysokości – European MALE RPAS (Eurodrone);
25. Europejskie śmigłowce uderzeniowe TIGER Mark III;
26. System przeciwdziałania bezzałogowym statkom powietrznym (C-UAS);
27. Europejski sterowiec-platforma działająca w wyższej warstwie atmosfery (EHAAP) – stała zdolność w zakresie wywiadu, obserwacji i rozpoznania (ISR);
28. Pojedyncze mobilne stanowisko dowodzenia (CP) do celów dowództwa taktycznego i kontroli (C2) w ramach sił operacji specjalnych (SOF) na potrzeby małych operacji sił połączonych (SJO) – dowodzenie i kierowanie operacjami specjalnymi (SOCC) na potrzeby SJO;
29. Program dotyczący zdolności i interoperacyjności w zakresie walki elektronicznej na potrzeby przyszłej współpracy w zakresie wspólnego wywiadu, obserwacji i rozpoznania (JISR);
30. Nadzór chemiczny, biologiczny, radiologiczny i jądrowy (CBRN) jako usługa (CBRN SaaS);
31. Wspólne bazy;
32. Geo-meteorologiczny i oceanograficzny (GeoMETOC) element koordynacji wsparcia (GMSCE);
33. Rozwiązanie radionawigacyjne UE (EURAS);
34. Europejska wojskowa sieć orientacji sytuacyjnej w przestrzeni kosmicznej (EU-SSA-N).”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Lista członków poszczególnych projektów jest określona w załączniku I.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Do celów informacyjnych, skonsolidowana i zaktualizowana lista członków poszczególnych projektów znajduje się w załączniku II.”;

4) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

- a) załącznik otrzymuje numer jako „Załącznik I”;
- b) pozycje określone w załączniku I do niniejszej decyzji dodaje się do tabeli;

5) tekst znajdujący się w załączniku II do niniejszej decyzji dodaje się jako załącznik II.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Projekt	Członkowie projektu
„18. Szkolenie na śmigłowcach latających w wysokiej temperaturze i na dużej wysokości (szkolenie H3)	Grecja, Włochy, Rumunia
19. Wspólna szkoła wywiadu UE	Grecja, Cypr
20. Centra testów i ocen UE	Francja, Szwecja, Hiszpania, Słowacja
21. Zintegrowany bezzałogowy system naziemny (UGS)	Estonia, Belgia, Czechy, Hiszpania, Francja, Łotwa, Węgry, Niderlandy, Polska, Finlandia
22. Unijne naziemne systemy raketowe pola walki BLOS (Beyond Line Of Sight)	Francja, Belgia, Cypr
23. Mobilny modułowy pakiet zdolności do interwencji podwodnych (DIVE-PACK)	Bułgaria, Grecja, Francja
24. Europejski zdalnie kierowany system powietrzny o długiej autonomii działania, działający na średniej wysokości –European MALE RPAS (Eurodrone)	Niemcy, Czechy, Hiszpania, Francja, Włochy
25. Europejskie śmigłowce uderzeniowe TIGER Mark III	Francja, Niemcy, Hiszpania
26. System przeciwdziałania bezzałogowym statkom powietrznym (C-UAS)	Włochy, Czechy
27. Europejski sterowiec-platforma działająca w wyższej warstwie atmosfery (EHAAP) – stała zdolność w zakresie wywiadu, obserwacji i rozpoznania (ISR)	Włochy, Francja
28. Pojedyncze mobilne stanowisko dowodzenia (CP) do celów dowództwa taktycznego i kontroli (C2) w ramach sił operacji specjalnych (SOF) na potrzeby małych operacji sił połączonych (SJO) – dowodzenie i kierowanie operacjami specjalnymi (SOCC) na potrzeby SJO	Grecja, Cypr
29. Program dotyczący zdolności i interoperacyjności w zakresie walki elektronicznej na potrzeby przyszłej współpracy w zakresie wspólnego wywiadu, obserwacji i rozpoznania (JISR)	Czechy, Niemcy
30. Nadzór chemiczny, biologiczny, radiologiczny i jądrowy (CBRN) jako usługa (CBRN SaaS)	Austria, Francja, Chorwacja, Węgry, Słowenia
31. Wspólne bazy	Francja, Belgia, Czechy, Niemcy, Hiszpania, Niderlandy
32. Geo-meteorologiczny i oceanograficzny (GeoMETOC) element koordynacji wsparcia (GMSCE)	Niemcy, Grecja, Francja, Rumunia
33. Rozwiązanie radionawigacyjne UE (EURAS)	Francja, Belgia, Niemcy, Hiszpania, Włochy
34. Europejska wojskowa sieć orientacji sytuacyjnej w przestrzeni kosmicznej (EU-SSA-N)	Włochy, Francja”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

SKONSOLIDOWANA I ZAKTUALIZOWANA LISTA CZŁONKÓW POSZCZEGÓLNYCH PROJEKTÓW

Projekt	Członkowie projektu
1. Europejskie dowództwo medyczne	Niemcy, Czechy, Hiszpania, Francja, Włochy, Niderlandy, Rumunia, Słowacja, Szwecja
2. Europejskie bezpieczne radiostacje programowalne (ESSOR)	Francja, Belgia, Niemcy, Hiszpania, Włochy, Niderlandy, Polska, Portugalia, Finlandia
3. Sieć centrów logistycznych w Europie i wsparcie operacji	Niemcy, Belgia, Bułgaria, Grecja, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr, Węgry, Niderlandy, Polska, Słowenia, Słowacja
4. Mobilność wojskowa	Niderlandy, Belgia, Bułgaria, Czechy, Niemcy, Estonia, Grecja, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Szwecja
5. Centrum kompetencji przydatnych w misjach szkoleniowych UE (EUTM CC)	Niemcy, Belgia, Czechy, Irlandia, Hiszpania, Francja, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Portugalia, Austria, Rumunia, Szwecja
6. Europejskie centrum szkoleniowo-certyfikacyjne na potrzeby wojsk europejskich	Włochy, Grecja
7. Funkcja operacyjna w zakresie energii (EOF)	Francja, Belgia, Hiszpania, Włochy
8. Pakiet dotyczący mobilnych wojskowych zdolności reagowania na katastrofy	Włochy, Grecja, Hiszpania, Chorwacja, Austria
9. Morskie (pół)autonomiczne systemy środków przeciwnowoczesnych (MAS MCM)	Belgia, Grecja, Łotwa, Niderlandy, Polska, Portugalia, Rumunia
10. Nadzór portowy i morski oraz ochrona portów i morza (HARMSPRO)	Włochy, Grecja, Polska, Portugalia
11. Unowocześnienie nadzoru morskigo	Grecja, Bułgaria, Irlandia, Hiszpania, Chorwacja, Włochy, Cypr
12. Platforma wymiany informacji o cyberzagrożeniach i reagowaniu na cyberincydenty	Grecja, Hiszpania, Włochy, Cypr, Węgry, Austria, Portugalia
13. Zespoły szybkiego reagowania na cyberincydenty i pomoc wzajemna w zakresie cyberbezpieczeństwa	Litwa, Estonia, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Niderlandy, Polska, Rumunia, Finlandia
14. System strategicznego dowództwa i kontroli (C2) na potrzeby misji i operacji w dziedzinie WPBiO	Hiszpania, Francja, Niemcy, Włochy, Portugalia
15. Opancerzony bojowy wóz piechoty / amfibia wojskowa / lekki pojazd opancerzony	Włochy, Grecja, Słowacja

Projekt	Członkowie projektu
16. Pośrednie wsparcie ogniowe (artyleria europejska)	Słowacja, Włochy
17. Centrum EUFOR ds. operacji reagowania kryzysowego (EUFOR CROC)	Niemcy, Hiszpania, Francja, Wochy, Cypr
18. Szkolenie na śmigłowcach latających w wysokiej temperaturze i na dużej wysokości (szkolenie H3)	Grecja, Włochy, Rumunia
19. Wspólna szkoła wywiadu UE	Grecja, Cypr
20. Centra testów i ocen UE	Francja, Szwecja, Hiszpania, Słowacja
21. Zintegrowany bezzałogowy system naziemny (UGS)	Belgia, Czechy, Estonia, Hiszpania, Francja, Łotwa, Węgry, Niderlandy, Polska, Finlandia
22. Unijne naziemne systemy raketowe pola walki BLOS (Beyond Line Of Sight)	Francja, Belgia, Cypr
23. Mobilny modułowy pakiet zdolności do interwencji podwodnych (DIVEPACK)	Bułgaria, Grecja, Francja
24. Europejski zdalnie kierowany system powietrzny o długiej autonomii działania, działający na średniej wysokości – European MALE RPAS (Eurodrone)	Niemcy, Czechy, Hiszpania, Francja, Włochy
25. Europejskie śmigłowce uderzeniowe TIGER Mark III	Francja, Niemcy, Hiszpania
26. System przeciwdziałania bezzałogowym statkom powietrznym (C-UAS)	Włochy, Czechy
27. Europejski sterowiec-platforma działająca w wyższej warstwie atmosfery (EHAAP) – stała zdolność w zakresie wywiadu, obserwacji i rozpoznania (ISR)	Włochy, Francja
28. Pojedyncze mobilne stanowisko dowodzenia (CP) do celów dowództwa taktycznego i kontroli (C2) w ramach sił operacji specjalnych (SOF) na potrzeby małych operacji sił połączonych (SJO) – dowodzenie i kierowanie operacjami specjalnymi (SOCC) na potrzeby SJO	Grecja, Cypr
29. Program dotyczący zdolności i interoperacyjności w zakresie walki elektronicznej na potrzeby przyszłej współpracy w zakresie wspólnego wywiadu, obserwacji i rozpoznania (JISR)	Czechy, Niemcy
30. Nadzór chemiczny, biologiczny, radiologiczny i jądrowy (CBRN) jako usługa (CBRN SaaS)	Austria, Francja, Chorwacja, Węgry, Słowenia
31. Wspólne bazy	Francja, Belgia, Czechy, Niemcy, Hiszpania, Niderlandy
32. Geo-meteorologiczny i oceanograficzny (GeoMETOC) element koordynacji wsparcia (GMSCE)	Niemcy, Grecja, Francja, Rumunia
33. Rozwiązanie radionawigacyjne UE (EURAS)	Francja, Belgia, Niemcy, Hiszpania, Włochy
34. Europejska wojskowa sieć orientacji sytuacyjnej w przestrzeni kosmicznej (EU-SSA-N)	Włochy, Francja”

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

ZMIANY DO PRAKTYCZNYCH PRZEPISÓW WYKONAWCZYCH DO REGULAMINU POSTĘPOWANIA PRZED SĄDEM

SĄD,

uwzględniając art. 224 regulaminu postępowania;

uwzględniając Praktyczne przepisy wykonawcze do regulaminu postępowania przed Sądem;

uwzględniając zmiany do regulaminu postępowania przyjęte przez Sąd w dniu 11 lipca 2018 r. ⁽¹⁾ i decyzję Sądu w sprawie składania i doręczania pism procesowych za pośrednictwem aplikacji e-Curia, przyjętą przez Sąd również w dniu 11 lipca 2018 r. ⁽²⁾;

zważywszy, że na podstawie powyższych aktów aplikacja e-Curia stanie się od dnia 1 grudnia 2018 r. wyłącznym sposobem wymiany dokumentów między przedstawicielami stron i sekretariatem Sądu;

zważywszy, że w konsekwencji należy dostosować niektóre punkty praktycznych przepisów wykonawczych;

zważywszy, że ponadto pożądanym jest, by w interesie stron i Sądu dokonać uściśleń w przedmiocie obliczania terminów, przedstawiania wniosków o zawieszenie wykonania aktu lub o zastosowanie innych środków tymczasowych, korzystania ze środków technicznych na rozprawie, a także w przedmiocie zasad dotyczących zabierania głosu przez osoby, które nie mają statusu przedstawiciela;

zważywszy, że należy usunąć wszystkie odesłania do odwołań wniesionych do Sądu od orzeczeń Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2016/1192 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie przekazania Sądowi właściwości do rozpoznawania w pierwszej instancji sporów między Unią Europejską a jej pracownikami ⁽³⁾;

zważywszy, że zmiany wprowadzone w tekście obecnie obowiązujących praktycznych przepisów wykonawczych uzasadniają, w trosce o lepszą czytelność, zmianę numeracji punktów i uaktualnienie odesłań krzyżowych;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZMIANY DO PRAKTYCZNYCH PRZEPISÓW WYKONAWCZYCH DO REGULAMINU POSTĘPOWANIA PRZED SĄDEM:

Artykuł 1

W Praktycznych przepisach wykonawczych do regulaminu postępowania przed Sądem ⁽⁴⁾ wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Na końcu motywu dziesiątego po słowach „na podstawie art. 105 § 11 regulaminu postępowania” dodaje się następujący przypis:

„Decyzja Sądu (UE) 2016/2387 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie zasad bezpieczeństwa mających zastosowanie do informacji lub materiałów przedstawionych na podstawie art. 105 § 1 lub § 2 regulaminu postępowania (Dz.U. L 355 z 24.12.2016, s. 18) (zwana dalej »decyzją Sądu z dnia 14 września 2016 r.«)”.

- 2) Po motywie dziesiątym dodaje się następujący tekst jako motyw jedenasty:

„zważywszy, że zasady dotyczące składania i doręczania pism procesowych za pośrednictwem aplikacji e-Curia są określone w decyzji przyjętej przez Sąd na podstawie art. 56a § 2 regulaminu postępowania;”

⁽¹⁾ Dz.U. L 240 z 25.9.2018, s. 68.

⁽²⁾ Dz.U. L 240 z 25.9.2018, s. 72.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2016/1192 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie przekazania Sądowi właściwości do rozpoznawania w pierwszej instancji sporów między Unią Europejską a jej pracownikami (Dz.U. L 200 z 26.7.2016, s. 137).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 152 z 18.6.2015, s. 1.

- 3) Motyw jedenasty jest opatrzony przypisem o następującym brzmieniu:
- „Decyzja Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. w sprawie składania i doręczania pism procesowych za pośrednictwem aplikacji e-Curia (Dz.U. L 240 z 25.9.2018, s. 72) (zwana dalej »decyzją Sądu z dnia 11 lipca 2018 r.«)”.
- 4) W ostatnim motywie rozpoczynającym się od słów „po konsultacji” po słowach „Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)” dodaje się słowa , „obecnie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO),”.
- 5) W pkt 7 słowa „Poza godzinami otwarcia sekretariatu pisma procesowe mogą” zastępuje się słowami „Poza godzinami otwarcia sekretariatu załącznik, o którym mowa w art. 72 § 4 regulaminu postępowania, i pismo procesowe, o którym mowa w art. 147 § 6 regulaminu postępowania, mogą”.
- 6) W pkt 9 słowa „decyzją przyjętą przez Sąd na podstawie art. 105 § 11 regulaminu postępowania” zastępuje się słowami „decyzją Sądu z dnia 14 września 2016 r.”.
- 7) W pkt 13:
- a) słowa „zamieszczana na oryginale każdego pisma procesowego złożonego przez strony lub na wersji uznanej za oryginał tego pisma² oraz na każdym odpisie, który jest im doręczany.” zastępuje się słowami „zamieszczana na każdym piśmie procesowym włączonym do akt sprawy oraz na każdym odpisie, który jest doręczany stronom.”;
- b) skreśla się przypis.
- 8) Punkty 14–270 oraz odpowiadające im tytuły otrzymują następujące brzmienie:
- „14. Datą złożenia, o której mowa w pkt 13 powyżej, jest stosownie do przypadku: data, o której mowa w art. 5 decyzji Sądu z dnia 11 lipca 2018 r., data, w której sekretariat otrzymał pismo, data, o której mowa w pkt 7 powyżej, lub data, o której mowa w art. 3 tiret drugie decyzji Sądu 14 września 2016 r. W przypadkach przewidzianych w art. 54 akapit pierwszy statutu datą złożenia, o której mowa w pkt 13 powyżej, jest data złożenia pisma procesowego, za pośrednictwem e-Curia, w sekretariacie Trybunału Sprawiedliwości lub, jeżeli chodzi o złożenie, o którym mowa w art. 147 § 6 regulaminu postępowania, data złożenia pisma w sekretariacie Trybunału Sprawiedliwości.
15. Zgodnie z art. 125c regulaminu postępowania materiały przedłożone w ramach postępowania ugodowego, o którym mowa w art. 125a-125d regulaminu postępowania, są wpisywane do specjalnego rejestru, który nie podlega przepisom art. 36 i 37 tego regulaminu.

D. Numer sprawy

16. Z chwilą wpisania do rejestru skargi wszczynającej postępowanie sprawie nadaje się numer porządkowy. Poprzedzony jest on oznaczeniem »T-«, a po numerze wskazuje się rok.
17. Wnioski o zastosowanie środków tymczasowych, wnioski o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, wnioski o sprostowanie lub wykładnię orzeczeń, wnioski o uzupełnienie orzeczeń, skargi o wznowienie postępowania, sprzeciwy wobec wyroku zaocznego, powództwa osoby trzeciej przeciwko prawomocnemu orzeczeniu, wnioski o ustalenie kosztów oraz wnioski o przyznanie pomocy prawnej w toczących się sprawach otrzymują ten sam numer porządkowy co sprawa główna, ze wzmianką wskazującą, że chodzi o odrębne postępowania szczególne.
18. Wniosek o przyznanie pomocy prawnej złożony z zamiarem wniesienia skargi otrzymuje numer porządkowy poprzedzony oznaczeniem »T-«, po którym wskazuje się rok i umieszcza odpowiednią wzmiankę.
19. Skarga, której wniesienie było poprzedzone wnioskiem o przyznanie pomocy prawnej, otrzymuje ten sam numer sprawy co ten wniosek.
20. Sprawa przekazana Sądowi przez Trybunał Sprawiedliwości do ponownego rozpoznania w wyniku uchylecia orzeczenia Sądu lub poddania orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli otrzymuje numer uprzednio jej przydzielony w postępowaniu przed Sędem, po którym umieszcza się odpowiednią wzmiankę.
21. Numer porządkowy sprawy ze wskazaniem stron jest podawany w pismach procesowych, korespondencji dotyczącej sprawy, jak również, z zastrzeżeniem przepisów art. 66 regulaminu postępowania, w publikacjach Sądu i w dokumentach Sądu udostępnianych na stronie internetowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

E. Akta sprawy i wgląd do akt sprawy

E.1. Prowadzenie akt sprawy

22. Akta sprawy zawierają: pisma procesowe, w stosownym przypadku wraz z załącznikami, które bierze się pod uwagę do celów rozstrzygnięcia sprawy, zawierające podpisaną przez sekretarza wzmiankę, o której mowa w pkt 13 powyżej; korespondencję ze stronami; w stosownym przypadku protokół spotkania ze stronami, sprawozdanie na rozprawę, protokół rozprawy, protokół posiedzeń wyznaczanych w celu przeprowadzenia dowodu oraz decyzje wydane w toku tej sprawy.
23. Dokumentom włączanym do akt sprawy nadaje się numer bieżący.
24. Wersje poufne i wersje niepoufne pism procesowych i załączników do nich są przechowywane oddzielnie w aktach sprawy.
25. Dokumenty odnoszące się do postępowań szczególnych, o których mowa w pkt 17 powyżej, są przechowywane oddzielnie w aktach sprawy.
26. Materiały przedłożone w ramach postępowania ugodowego w rozumieniu art. 125a regulaminu postępowania są przechowywane w aktach odrębnych od akt sprawy.
27. Pismo procesowe i załączniki do niego, przedstawione w sprawie i włączone do jej akt, nie mogą zostać uwzględnione przy rozpoznawaniu innej sprawy.
28. Po zakończeniu postępowania przed Sądem sekretariat zamyka i archiwizuje akta sprawy oraz akta, o których mowa w art. 125c § 1 regulaminu postępowania. Zamknięte akta zawierają kartę przeglądową obejmującą spis wszystkich włączonych do nich dokumentów ze wskazaniem ich numerów oraz kartę tytułową z oznaczeniem numeru porządkowego sprawy, stron i daty zamknięcia sprawy.
29. Przetwarzanie informacji lub materiałów przedstawionych na podstawie art. 105 § 1 lub art. 105 § 2 regulaminu postępowania jest regulowane decyzją Sądu z dnia 14 września 2016 r.

E.2. Wgląd do akt sprawy

30. Przedstawiciele stron głównych w sprawie przed Sądem mają prawo wglądu w sekretariacie do akt sprawy, w tym przedłożonych Sądowi akt administracyjnych, oraz żądania odpisów pism procesowych lub wyciągów z akt sprawy i rejestru.
31. Przedstawiciele stron dopuszczonych zgodnie z art. 144 regulaminu postępowania do sprawy w charakterze interwenienta mają takie samo prawo wglądu do akt sprawy co strony główne, z zastrzeżeniem przepisów art. 144 §§ 5 i 7 regulaminu postępowania.
32. W sprawach połączonych przedstawiciele wszystkich stron mają prawo wglądu do akt spraw, których dotyczy połączenie, z zastrzeżeniem przepisów art. 68 § 4 regulaminu postępowania.
33. Osoby, które złożyły na podstawie art. 147 regulaminu postępowania wnioski o przyznanie pomocy prawnej bez pośrednictwa adwokata lub radcy prawnego, mają prawo wglądu do akt dotyczących pomocy prawnej.
34. Wgląd do wersji poufnej pism procesowych oraz, w stosownym przypadku, załączników do nich, przysługuje jedynie stronom, w stosunku do których nie postanowiono o zachowaniu poufności.
35. Do informacji lub materiałów przedstawionych na podstawie art. 105 § 1 lub art. 105 § 2 regulaminu postępowania odnosi się pkt 29 powyżej.
36. Wymogi określone w pkt 30–35 powyżej nie dotyczą dostępu do akt, o których mowa w art. 125c § 1 regulaminu postępowania. Dostęp do tych szczególnych akt jest uregulowany w tym samym przepisie regulaminu postępowania.

F. Oryginały wyroków i postanowień

37. Oryginały wyroków i postanowień Sądu przechowuje się, w porządku chronologicznym, w archiwum sekretariatu. Uwierzytelniony ich odpis składa się do akt sprawy.
38. Na wniosek stron sekretarz wydaje im odpis wyroku lub postanowienia, w stosownym przypadku w wersji niepoufnej.
39. Na wniosek osób trzecich sekretarz może wydać im zwykły odpis wyroku lub postanowienia wyłącznie wtedy, gdy orzeczenia te nie są jeszcze publicznie dostępne i nie zawierają poufnych danych.

40. Postanowienia zawierające sprostowanie wyroku lub postanowienia, wyroki lub postanowienia zawierające wykładnię wyroku lub postanowienia, wyroki wydane w następstwie sprzeciwu od wyroku zaocznego, wyroki i postanowienia wydane wskutek powództwa osoby trzeciej przeciwko prawomocnemu orzeczeniu lub skargi o wznowienie postępowania oraz wyroki lub postanowienia wydane przez Trybunał Sprawiedliwości w postępowaniu odwoławczym lub w ramach szczególnej procedury kontroli orzeczeń Sądu są odnotowywane na marginesie oryginału danego wyroku lub postanowienia; ich oryginał lub uwierzytelniony odpis załącza się do oryginału wyroku lub postanowienia.

G. Przekłady

41. Zgodnie z art. 47 regulaminu postępowania sekretarz zapewnia, na wniosek sędziego, rzecznika generalnego lub strony, przekład wszystkich wypowiedzi pisemnych i ustnych przedstawionych w toku postępowania na język postępowania lub, w stosownym przypadku, na inny język, o którym mowa w art. 45 § 1 regulaminu postępowania. Jeżeli na potrzeby zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania niezbędny jest przekład na inny język wymieniony w art. 44 regulaminu postępowania, sekretarz zapewnia dokonanie również tego przekładu.

H. Świadkowie i biegli

42. Sekretarz podejmuje niezbędne środki w celu wykonania postanowień o wyznaczeniu biegłych i przesłuchaniu świadków.
43. Sekretarz odbiera od świadków dokumenty potwierdzające wysokość poniesionych przez nich wydatków i utraconych zarobków, a od biegłych rachunek wykazujący nakład pracy i wydatki.
44. Sekretarz jest odpowiedzialny za wypłacenie z kasy Sądu kwot należnych świadkom i biegłym na podstawie regulaminu postępowania. W razie sporu co do wysokości tych kwot sekretarz zwraca się do prezesa o rozstrzygnięcie.

I. Opłaty kancelaryjne

45. Za wydanie wyciągu z rejestru zgodnie z art. 37 regulaminu postępowania sekretarz pobiera opłatę kancelaryjną w wysokości 3,50 EUR za stronę uwierzytelnionego odpisu i 2,50 EUR za stronę zwykłego odpisu.
46. Za wydanie stronie na jej wniosek, zgodnie z art. 38 § 1 regulaminu postępowania, odpisu pisma procesowego lub wyciągu z akt sprawy w wersji papierowej sekretarz pobiera opłatę kancelaryjną w wysokości 3,50 EUR za stronę uwierzytelnionego odpisu i 2,50 EUR za stronę zwykłego odpisu.
47. Za wydanie stronie na jej wniosek, zgodnie z art. 38 § 1 lub art. 170 regulaminu postępowania, odpisu postanowienia lub wyroku do celów egzekucji sekretarz pobiera opłatę kancelaryjną w wysokości 3,50 EUR za stronę.
48. Za wydanie osobie trzeciej na jej wniosek, zgodnie z pkt 39 powyżej, zwykłego odpisu wyroku lub postanowienia sekretarz pobiera opłatę kancelaryjną w wysokości 2,50 EUR za stronę.
49. Za zapewniony przez sekretarza na wniosek strony przekład pisma procesowego lub wyciągu z akt sprawy, którego obszerność uznaje się zgodnie z art. 139 lit. b) regulaminu postępowania za nadzwyczajną, pobiera się opłatę kancelaryjną w wysokości 1,25 EUR za wiersz.
50. W przypadku powtarzających się naruszeń wymogów regulaminu postępowania lub niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych przez stronę lub podmiot wnoszący o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta sekretarz pobiera, zgodnie z art. 139 lit. c) regulaminu postępowania, opłatę kancelaryjną w wysokości nieprzekraczającej 7 000 EUR (2 000-krotność kwoty 3,50 EUR, o której mowa w pkt 45–47 powyżej).

J. Odzyskiwanie kwot

51. Jeżeli należy odzyskać na rzecz kasy Sądu kwoty wypłacone tytułem pomocy prawnej, kwoty wypłacone świadkom i biegłym lub poniesione przez Sąd koszty, których można było uniknąć w rozumieniu art. 139 lit. a) regulaminu postępowania, sekretarz wzywa do ich zapłaty stronę, która powinna je pokryć.
52. W przypadku braku wpłaty kwot, o których mowa w pkt 51 powyżej, w terminie wyznaczonym przez sekretarza, może on zwrócić się do Sądu o wydanie postanowienia stanowiącego tytuł egzekucyjny i w razie potrzeby skierować go do egzekucji.
53. Jeżeli należy odzyskać na rzecz kasy Sądu opłaty kancelaryjne, sekretarz wzywa do ich zapłaty stronę lub osobę trzecią, która powinna je pokryć.

54. W przypadku braku wpłaty kwot, o których mowa w pkt 53 powyżej, w terminie wyznaczonym przez sekretarza, może on wydać na podstawie art. 35 § 4 regulaminu postępowania decyzję stanowiącą tytuł egzekucyjny i w razie potrzeby skierować ją do egzekucji.

K. Publikacje i ogłaszanie dokumentów w Internecie

55. Sekretarz jest odpowiedzialny za ogłaszanie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nazwisk wybranych przez Sąd prezesa i wiceprezesa Sądu oraz prezesów izb, składu izb i kryteriów przydzielania im spraw, kryteriów przyjętych do – stosownie do przypadku – uzupełnienia składu orzekającego lub osiągnięcia kworum w razie wystąpienia przeszkody w wykonywaniu obowiązków w odniesieniu do członka składu orzekającego, nazwiska wybranych przez Sąd sekretarza i ewentualnie zastępcy lub zastępców sekretarza oraz dat wakacji sądowych.
56. Sekretarz jest odpowiedzialny za ogłaszanie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzji, o których mowa w art. 11 § 3, art. 56a § 2 i art. 105 § 11 regulaminu postępowania.
57. Sekretarz jest odpowiedzialny za publikację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* formularza pomocy sądowej.
58. Sekretarz jest odpowiedzialny za publikację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* komunikatów o wniesionych skargach i orzeczeniach kończących postępowanie w sprawie, z wyjątkiem orzeczeń kończących postępowanie w sprawie wydanych przed doręczeniem skargi pozwanemu.
59. Do zadań sekretarza należy udostępnianie orzecznictwa Sądu zgodnie z zasadami określonymi przez Sąd. Zasady te są zamieszczone na stronie internetowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

II. PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE ROZPOZNAWANIA SPRAW

A. Doręczenia

60. Doręczeń dokonuje sekretariat zgodnie z art. 57 regulaminu postępowania.
61. Do odpisu pisma podlegającego doręczeniu załącza się pismo przewodnie wskazujące numer sprawy, numer w rejestrze oraz zwięzłe przedstawienie charakteru pisma podlegającego doręczeniu.
62. W razie doręczenia pisma zgodnie z art. 57 § 2 regulaminu postępowania adresata powiadamia się o tym doręczeniu poprzez przekazanie, za pośrednictwem aplikacji e-Curia, pisma przewodniego, zwracając jego uwagę na przepisy art. 57 § 2 regulaminu postępowania.
63. Dowód doręczenia przechowuje się w aktach sprawy.
64. W razie bezskutecznej próby doręczenia skargi pozwanemu sekretarz wyznacza skarżącemu termin, stosownie do przypadku, do wskazania dodatkowych informacji do celów doręczenia lub by ustalić, czy zgadza się on na skorzystanie na własny koszt z usług woźnego sądowego w celu dokonania kolejnego doręczenia.

B. Terminy

65. W odniesieniu do art. 58 § 1 lit. a) i b) regulaminu postępowania, jeżeli termin oznaczony jest w tygodniach, miesiącach lub latach, upływa on z końcem tego dnia w ostatnim tygodniu, miesiącu lub roku terminu, który nazwą lub datą odpowiada dniowi rozpoczęcia biegu terminu, to jest dniowi, w którym stanowiące początek biegu terminu zdarzenie nastąpiło lub czynność została podjęta, a nie dnia następnego.
66. Artykuł 58 § 2 regulaminu postępowania, zgodnie z którym w sytuacji gdy koniec terminu przypada w sobotę, niedzielę albo w dniu święta urzędowego, termin upływa pierwszego dnia roboczego następującego po tych dniach, stosuje się tylko wtedy, gdy pełny termin, włącznie z terminem uwzględniającym odległość, kończy się w sobotę, niedzielę albo w dniu święta urzędowego.
67. Sekretarz wyznacza terminy, o których mowa w regulaminie, na podstawie upoważnień udzielonych przez prezesa.
68. Zgodnie z art. 62 regulaminu postępowania pisma procesowe lub materiały, które wpływają do sekretariatu po upływie terminu do ich złożenia, mogą zostać dopuszczone wyłącznie za zgodą prezesa.

69. Sekretarz może przedłużyć wyznaczone terminy na podstawie upoważnień udzielonych przez prezesa; w takim wypadku przedkłada prezesowi propozycje dotyczące przedłużenia terminów. Wnioski o przedłużenie terminu powinny być należycie uzasadnione i złożone w stosownym czasie przed upływem wyznaczonego terminu.
70. Termin może zostać przedłużony więcej niż jeden raz wyłącznie z nadzwyczajnych powodów.

C. Utajnienie tożsamości

71. Jeżeli strona uzna, że jej tożsamość nie może zostać publicznie ujawniona w ramach sprawy wniesionej do Sądu, zwraca się ona do niego na podstawie art. 66 regulaminu postępowania o utajnienie, w stosownym przypadku, w całości lub w części, jej tożsamości w ramach tej sprawy.
72. Wniosek o utajnienie tożsamości składa się w odrębnym piśmie zawierającym stosowne uzasadnienie.
73. Dla zachowania skuteczności utajnienia tożsamości należy złożyć wniosek na samym początku postępowania. Ze względu na rozpowszechnianie informacji dotyczących sprawy w Internecie utajnienie tożsamości jest zagrożone, jeżeli dana sprawa została wymieniona w wykazie spraw wniesionych do Sądu umieszczonym na stronie internetowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub kiedy komunikat odnoszący się do danej sprawy został już opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

D. Pominięcie danych w obiegu publicznym

74. Na zasadach przewidzianych w art. 66 regulaminu postępowania strona może złożyć wniosek o pominięcie tożsamości osób trzecich wymienionych w ramach postępowania lub pewnych danych o charakterze poufnym w publicznie dostępnych dokumentach związanych ze sprawą.
75. Wniosek o pominięcie danych składa się w odrębnym piśmie. Wniosek ten wskazuje dokładnie objęte nim dane i zawiera uzasadnienie poufności wszystkich tych danych.
76. Dla zachowania skuteczności pominięcia w obiegu publicznym tych danych zaleca się złożenie wniosku, stosownie do przypadku, na samym początku postępowania, z chwilą złożenia pisma procesowego zawierającego przedmiotowe dane lub niezwłocznie po zapoznaniu się z nimi. Ze względu na rozpowszechnianie informacji dotyczących sprawy w Internecie pominięcie w obiegu publicznym tych danych okazuje się bowiem bardzo trudne do zrealizowania, kiedy komunikat odnoszący się do danej sprawy został już opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub kiedy orzeczenie Sądu, wydane w toku postępowania lub kończące postępowanie w sprawie, zostało udostępnione na stronie internetowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

III. PISMA PROCESOWE I ZAŁĄCZNIKI DO NICH

A. Składanie pism procesowych i załączników do nich za pośrednictwem e-Curia

77. Wszystkie pisma procesowe są składane w sekretariacie wyłącznie drogą elektroniczną przy wykorzystaniu aplikacji e-Curia (<https://curia.europa.eu/e-Curia>) z poszanowaniem decyzji Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. i warunków korzystania z aplikacji e-Curia, z zastrzeżeniem pkt 89–91 poniżej. Dokumenty te są dostępne na stronie internetowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
78. Przedstawiciel, który składa pismo procesowe za pośrednictwem e-Curia, jest obowiązany spełnić wszystkie wymogi przewidziane w art. 19 statutu i jeżeli jest to adwokat lub radca prawny, musi korzystać z wymaganej niezależności w stosunku do strony, którą reprezentuje.
79. Użycie osobistego identyfikatora i osobistego hasła przedstawiciela jest równoznaczne ze złożeniem podpisu na danym piśmie zgodnie z art. 3 decyzji Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. i ma ono na celu zagwarantowanie autentyczności owego pisma. Poprzez użycie swojego osobistego identyfikatora i swojego osobistego hasła przedstawiciel akceptuje odpowiedzialność za treść złożonego pisma.

B. Wymogi dotyczące redagowania pism procesowych i załączników do nich

B.1. Pisma procesowe

80. Na pierwszej stronie pisma procesowego podaje się następujące informacje:
 - a) numer sprawy (T-.../0000), jeżeli został on już podany przez sekretariat;

- b) tytuł pisma procesowego (skarga, odpowiedź na skargę, odwołanie, odpowiedź na odwołanie, replika, duplika, wnioski o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, uwagi interwenienta, zarzut niedopuszczalności, uwagi w przedmiocie ..., odpowiedzi na pytania itd.);
 - c) nazwiska lub nazwy skarżącego, pozwanego, w odpowiednim przypadku interwenienta, oraz wszystkich pozostałych stron postępowania w przypadku spraw z zakresu własności intelektualnej;
 - d) nazwisko lub nazwa strony, w imieniu której pismo procesowe jest wnoszone.
81. Aby ułatwić ich elektroniczne przeglądanie, pisma procesowe redaguje się:
- a) w formacie A4;
 - b) powszechnie używaną czcionką (taką jak np. Times New Roman, Courier lub Arial) o rozmiarze co najmniej 12 punktów w odniesieniu do tekstu głównego i co najmniej 10 punktów w odniesieniu do przypisów dolnych, z odstępem 1 wiersza oraz z marginesami poziomymi i pionowymi wynoszącymi co najmniej 2,5 cm (górnym, dolnym, lewym i prawym);
 - c) przy użyciu ciągłej numeracji ustępów pisma procesowego w porządku rosnącym;
 - d) przy użyciu ciągłej numeracji stron pisma w porządku rosnącym.

B.2. Wykaz załączników

82. Wykaz załączników umieszcza się na końcu pisma procesowego. Załączników przedstawionych bez wykazu załączników nie przyjmuje się.
83. Dla każdego załącznika wykaz załączników zawiera:
- a) numer załącznika (wskazanie pisma procesowego, do którego materiały są załączane, przy użyciu litery i liczby: np. załącznik A.1, A.2 itd. dla załączników do skargi; załącznik B.1, B.2 itd. dla załączników do odpowiedzi na skargę lub odpowiedzi na odwołanie; załącznik C.1, C.2 itd. dla załączników do repliki; załącznik D.1, D.2 itd. dla załączników do dupliki);
 - b) zwięzły opis załącznika ze wskazaniem jego charakteru (np. »pismo«, z podaniem daty, autora i adresata oraz liczby stron załącznika);
 - c) wskazanie początku i końca każdego załącznika zgodnie z ciągłą numeracją stron załącznika (np. strony 43–49 załączników);
 - d) wskazanie numeru ustępu pisma procesowego, w którym dany załącznik jest wymieniony po raz pierwszy i z którego wynika potrzeba jego przedstawienia.
84. Konieczne jest zaznaczenie w wykazie załączników, dla ułatwienia przetwarzania przez sekretariat, załączników zawierających kolor.

B.3. Załączniki

85. Jako załączniki do pisma procesowego można przedstawiać wyłącznie materiały wspomniane w tekście pisma procesowego i wymienione w wykazie załączników, niezbędne do udowodnienia lub zilustrowania treści pisma.
86. Załączniki do pisma procesowego redaguje się w sposób ułatwiający elektroniczne przeglądanie dokumentów przez Sąd i unikanie jakichkolwiek pomyłek. W tym celu muszą zostać spełnione następujące wymogi:
- a) każdy załącznik jest numerowany zgodnie z pkt 83 lit. a) powyżej;
 - b) zaleca się zapowiedzenie załącznika przez odrębną kartę tytułową;
 - c) jeżeli załączniki zawierają kolejne załączniki, należy je ponumerować i zredagować w taki sposób, aby uniknąć jakichkolwiek pomyłek;
 - d) materiały załączone do pisma procesowego są ponumerowane w prawym górnym rogu, w porządku rosnącym. Numeracji tej dokonuje się w sposób ciągły, lecz odrębnie od pisma procesowego, do którego owe materiały są załączone;
 - e) załączniki powinny być łatwo czytelne.
87. Przy powoływaniu się na załączony materiał należy wskazać numer odpowiedniego załącznika, podany w wykazie załączników oraz pismo procesowe, z którym złożono załącznik (np. załącznik A.1 do skargi).

C. Wymogi dotyczące redagowania plików składanych za pośrednictwem aplikacji e-Curia

88. Pisma procesowe i załączniki do nich składane za pośrednictwem aplikacji e-Curia mają formę plików. W celu ułatwienia ich przetwarzania przez sekretariat zaleca się przestrzeganie porad praktycznych zawartych w przewodniku użytkownika e-Curia dostępnym na stronie internetowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a mianowicie:
- pliki zawierają nazwy pozwalające zidentyfikować dane pismo procesowe (pismo procesowe, załączniki część 1, załączniki część 2, pismo przewodnie itd.),
 - pismo procesowe może zostać sformatowane bezpośrednio w formacie PDF przez program do edycji tekstów, bez konieczności skanowania,
 - pismo procesowe zawiera wykaz załączników,
 - załączniki znajdują się w pliku lub plikach odrębnych od pliku zawierającego pismo procesowe. Jeden plik może zawierać więcej niż jeden załącznik; nie ma konieczności tworzenia osobnego pliku dla każdego załącznika. Przy składaniu załączników zaleca się dołączanie ich w ich porządku rosnącym oraz wystarczająco precyzyjne sformułowanie ich nazwy (np. załączniki 1–3, załączniki 4–6 itd.).

D. Składanie przy użyciu innego sposobu niż e-Curia

89. Ogólna reguła, zgodnie z którą wszystkie pisma procesowe składa się w sekretariacie za pośrednictwem e-Curia, pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, o których mowa w art. 105 §§ 1 i 2 oraz art. 147 § 6 regulaminu postępowania.
90. Ponadto wymienione w pismach procesowych załączniki do nich, których charakter nie pozwala na ich złożenie za pośrednictwem aplikacji e-Curia, mogą zostać przekazane odrębnie w drodze przesyłki pocztowej lub złożone w sekretariacie na podstawie art. 72 § 4 regulaminu postępowania, pod warunkiem ujęcia ich w wykazie załączników dołączonym do pisma składanego za pośrednictwem e-Curia. W wykazie załączników należy zaznaczyć załączniki, które zostaną złożone oddzielnie. Załączniki te powinny wpłynąć do sekretariatu nie później niż dziesięć dni od złożenia pisma procesowego za pośrednictwem e-Curia. Złożenia załączników dokonuje się na następujący adres:

Sekretariat Sądu Unii Europejskiej
Rue du Fort Niedergrünewald
L-2925 Luksemburg

91. Jeżeli złożenie pisma procesowego przez e-Curia jest niemożliwe z przyczyn technicznych, przedstawiciel podejmuje działania przewidziane w art. 7 decyzji Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. Egzemplarz pisma złożonego w inny sposób niż przy użyciu e-Curia zgodnie z art. 7 akapit drugi decyzji Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. zawiera wykaz załączników oraz wszystkie wymienione w nim załączniki. Nie należy podpisywać własnoręcznie egzemplarza złożonego w ten sposób pisma procesowego.

E. Odmowa przyjęcia pism procesowych i materiałów

92. Sekretarz odmawia wpisania do rejestru i włączenia do akt sprawy pism procesowych i, w stosownym przypadku, materiałów nieprzewidzianych w regulaminie postępowania. W przypadkach wątpliwych sekretarz zwraca się do prezesa o rozstrzygnięcie.
93. Z wyjątkiem przypadków wyraźnie przewidzianych w regulaminie postępowania i z zastrzeżeniem pkt 99 i 100 poniżej sekretarz odmawia wpisania do rejestru i włączenia do akt sprawy pism procesowych lub materiałów sporządzonych w języku innym niż język postępowania.
94. Jeżeli strona kwestionuje odmowę wpisania przez sekretarza do rejestru i włączenia do akt sprawy pisma procesowego lub materiału, sekretarz zwraca się do prezesa o rozstrzygnięcie, czy dane pismo lub materiał należy dopuścić.

F. Usuwanie braków pism procesowych i załączników do nich

F.1. Przepisy ogólne

95. Sekretarz zapewnia zgodność pism procesowych włączanych do akt sprawy i załączników do nich z postanowieniami statutu, przepisami regulaminu postępowania i niniejszymi praktycznymi przepisami wykonawczymi.
96. W razie potrzeby sekretarz umożliwia stronom uzupełnienie braków formalnych złożonych pism procesowych, wyznaczając im w tym celu stosowny termin.

97. W przypadku powtarzających się naruszeń wymogów regulaminu postępowania lub niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych, wymagających wezwania do usunięcia braków, sekretarz wzywa stronę lub podmiot wnoszący o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta do zwrotu kosztów koniecznych czynności Sądu, zgodnie z art. 139 lit. c) regulaminu postępowania.
98. Jeżeli pomimo wezwań do usunięcia braków załączniki nie zostały złożone zgodnie z przepisami regulaminu postępowania lub niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych, sekretarz zwraca się do prezesa o rozstrzygnięcie, czy należy odmówić przyjęcia tych załączników.
99. Jeżeli materiały załączone do pisma procesowego nie obejmują przekładu na język postępowania, sekretarz wzywa daną stronę do usunięcia tego braku, gdy przekład ten jest konieczny dla prawidłowego przebiegu postępowania. Jeżeli brak ten nie zostanie uzupełniony, dotknięte nim załączniki usuwa się z akt sprawy.
100. Jeżeli wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożony przez podmiot trzeci inny niż państwo członkowskie nie został sporządzony w języku postępowania, sekretarz wzywa do usunięcia tego braku przed doręczeniem wniosku stronom. Jeżeli w terminie wyznaczonym w tym celu przez sekretarza zostanie złożona wersja wniosku sporządzona w języku postępowania, data wpływu pierwszej wersji sporządzonej w innym języku będzie uważana za datę złożenia pisma procesowego.

F.2. *Usuwanie braków skarg*

101. Jeżeli skarga nie spełnia wymogów określonych w załączniku 1 do niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych, sekretarz nie dokonuje jej doręczenia i wyznacza się rozsądny termin na usunięcie jej braków. Niezastosowanie się do wezwania do usunięcia braków może skutkować odrzuceniem skargi ze względu na jej niedopuszczalność zgodnie z art. 78 § 6, art. 177 § 6 i art. 194 § 5 regulaminu postępowania.
102. Jeżeli skarga nie spełnia wymogów formalnych określonych w załączniku 2 do niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych, jej doręczenie ulega odroczeniu i wyznacza się rozsądny termin na usunięcie jej braków.
103. Jeżeli skarga nie spełnia wymogów formalnych określonych w załączniku 3 do niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych, podlega doręczeniu i wyznacza się rozsądny termin na usunięcie jej braków.

F.3. *Usuwanie braków innych pism procesowych*

104. Stwierdzone braki w pismach procesowych innych niż skarga usuwa się w razie potrzeby w sposób przedstawiony w pkt 101–103 powyżej.

IV. PISEMNY ETAP POSTĘPOWANIA

A. *Długość pism procesowych*

A.1. *Skargi bezpośrednie*

105. W odniesieniu do skarg bezpośrednich w rozumieniu art. 1 regulaminu postępowania maksymalną liczbę stron pisma procesowego ⁽¹⁾ ustala się następująco.

W odniesieniu do skarg bezpośrednich innych niż skargi wniesione na podstawie art. 270 TFUE:

- dla skargi i odpowiedzi na skargę: 50 stron,
- dla repliki i dupliki: 25 stron,
- dla pisma podnoszącego zarzut niedopuszczalności i uwag w przedmiocie tego zarzutu: 20 stron,
- dla uwag interwenienta: 20 stron, dla uwag w przedmiocie uwag interwenienta: 15 stron.

W odniesieniu do skarg bezpośrednich wniesionych na podstawie art. 270 TFUE:

- dla skargi i odpowiedzi na skargę: 30 stron,
- dla repliki i dupliki: 15 stron,
- dla pisma podnoszącego zarzut niedopuszczalności i uwag w przedmiocie tego zarzutu: 10 stron,
- dla uwag interwenienta: 10 stron, dla uwag w przedmiocie uwag interwenienta: 5 stron.

⁽¹⁾ Tekst powinien spełniać wymogi określone w pkt 81 lit. b) niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych.

106. Przekroczenie powyższych limitów dopuszcza się jedynie w przypadkach szczególnie złożonego stanu prawnego lub faktycznego.

A.2. *Sprawy z zakresu własności intelektualnej*

107. W sprawach z zakresu własności intelektualnej maksymalną liczbę stron pisma procesowego ⁽¹⁾ ustala się następująco:

- dla skargi i odpowiedzi na skargę: 20 stron,
- dla skargi wzajemnej i odpowiedzi na skargę wzajemną: 15 stron,
- dla pisma podnoszącego zarzut niedopuszczalności i uwag w przedmiocie tego zarzutu: 10 stron,
- dla uwag interwenienta: 10 stron, dla uwag w przedmiocie uwag interwenienta: 5 stron.

108. Przekroczenie powyższych limitów dopuszcza się jedynie w przypadkach szczególnie złożonego stanu prawnego lub faktycznego.

A.3. *Usuwanie braków pism procesowych w postaci nadmiernej ich długości*

109. Liczba stron pisma procesowego przekraczająca o 40 % limit ustanowiony odpowiednio w pkt 105 i 107 powyżej stanowi brak podlegający usunięciu, jeżeli prezes nie zdecyduje inaczej.

110. Liczba stron pisma procesowego przekraczająca o mniej niż 40 % limit ustanowiony odpowiednio w pkt 105 i 107 powyżej może stanowić brak podlegający usunięciu na podstawie decyzji prezesa.

111. Jeżeli strona została wezwana do usunięcia braku pisma procesowego ze względu na jego nadmierną długość, doręczenie pisma, którego obszerność uzasadnia usunięcie braku, zostaje odroczone.

B. Struktura i zawartość pism procesowych

B.1. Skargi bezpośrednie

1. Skarga wszczynająca postępowanie

112. Obowiązkowe elementy skargi wszczynającej postępowanie zostały wymienione w art. 76 regulaminu postępowania.

113. Po części wprowadzającej skargi należy zwięźle przedstawić stan faktyczny leżący u podstaw spor.

114. Żądania skargi powinny być precyzyjnie sformułowane na początku lub na końcu pisma.

115. Struktura argumentacji prawnej powinna odzwierciedlać kolejność podniesionych zarzutów. Zaleca się poprzedzenie tej argumentacji schematycznym przedstawieniem podniesionych zarzutów. Ponadto, celem ułatwienia ich identyfikacji, bardzo istotne jest opatrzenie każdego z podniesionych zarzutów tytułem.

116. Wraz ze skargą należy złożyć dokumenty, o których mowa w art. 51 §§ 2 i 3 i w art. 78 regulaminu postępowania.

117. Zamiast przedkładania określonego w art. 51 § 2 regulaminu postępowania dokumentu poświadczającego, że adwokat lub radca prawny reprezentujący stronę lub wspierający jej pełnomocnika jest uprawniony do występowania przed sądami jednego z państw członkowskich lub innego państwa będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym można odesłać do dokumentu złożonego już uprzednio w ramach sprawy przed Sądem.

118. Do każdej skargi należy załączyć streszczenie zarzutów oraz głównych argumentów na ich poparcie w celu ułatwienia redagowania komunikatu, który podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 79 regulaminu postępowania.

119. Aby ułatwić jego przetwarzanie przez Sąd, należy dbać o to, by streszczenie podniesionych zarzutów i głównych argumentów:

- zostało przedłożone oddzielnie od samej skargi i załączników wymienionych w skardze,
- nie przekraczało dwóch stron,

⁽¹⁾ Tekst powinien spełniać wymogi określone w pkt 81 lit. b) niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych.

- zostało sporządzone w języku postępowania zgodnie ze wzorem umieszczonym na stronie internetowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
- zostało przekazane za pośrednictwem poczty elektronicznej, jako zwykły plik elektroniczny sformatowany w programie do edycji tekstów, na adres: GC.Registry@curia.europa.eu, ze wskazaniem sprawy, do której się odnosi.

120. Jeżeli skarga została wniesiona po złożeniu wniosku o przyznanie pomocy prawnej, którego skutkiem jest zawieszenie biegu terminu na wniesienie skargi zgodnie z art. 147 § 7 regulaminu postępowania, należy uczynić o tym wzmiankę na początku skargi wszczynającej postępowanie.
121. Jeżeli skarga została wniesiona po doręczeniu postanowienia w przedmiocie wniosku o przyznanie pomocy prawnej lub jeżeli w owym postanowieniu nie został wyznaczony adwokat lub radca prawny, który będzie reprezentował wnioskodawcę w zakresie pomocy prawnej, po doręczeniu postanowienia wyznaczonego adwokata lub radcę prawnego, który będzie reprezentował wnioskodawcę, należy nanieść w skardze wzmiankę o dacie doręczenia postanowienia stronie skarżącej.
122. W celu ułatwienia przygotowania skargi z formalnego punktu widzenia zachęca się przedstawicieli stron do zapoznania się z dokumentem »Wykaz kontrolny – Skarga« dostępnym na stronie internetowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

2. Odpowiedź na skargę

123. Obowiązkowe elementy odpowiedzi na skargę zostały wymienione w art. 81 § 1 regulaminu postępowania.
124. Żądania pozwanego powinny być precyzyjnie sformułowane na początku lub na końcu odpowiedzi na skargę.
125. Każde zakwestionowanie okoliczności faktycznych, na które powołuje się skarżący, powinno być jasno wyrażone i precyzyjnie wskazywać te okoliczności.
126. Ponieważ ramy prawne sprawy zostają wyznaczone przez skargę, struktura argumentacji przedstawionej w odpowiedzi na skargę musi w możliwie najszerszym zakresie odpowiadać strukturze zarzutów podniesionych w skardze.
127. Punkty 116 i 117 powyżej stosuje się do odpowiedzi na skargę.
128. W sprawach wniesionych na podstawie art. 270 TFUE wskazane jest, by instytucje załączyły do odpowiedzi na skargę przytaczane akty o charakterze generalnym, które nie są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, wraz z podaniem daty ich przyjęcia, daty ich wejścia w życie oraz, w stosownym przypadku, daty ich uchylecia.

3. Replika i duplika

129. Jeżeli ma miejsce druga wymiana pism procesowych, strony główne mogą uzupełnić swą argumentację, stosownie do przypadku, w replice lub w duplice.
130. Jako że ramy sporu i zarzuty stanowiące jego istotę zostały ujęte (lub zakwestionowane) w sposób pogłębiony w skardze lub odpowiedzi na skargę, celem repliki i dupliki jest umożliwienie skarżącemu i pozwanemu wyjaśnienia stanowiska lub sprecyzowania argumentacji w przedmiocie konkretnej istotnej kwestii i ustosunkowania się do nowych elementów podniesionych w odpowiedzi na skargę lub replice. Na podstawie art. 83 § 3 regulaminu postępowania również sam prezes może określić kwestie, których te pisma procesowe powinny dotyczyć.

B.2. Sprawy z zakresu własności intelektualnej

1. Skarga wszczynająca postępowanie

131. Obowiązkowe elementy skargi wszczynającej postępowanie zostały wymienione w art. 177 § 1 regulaminu postępowania.
132. Skarga powinna zawierać również informacje, o których mowa w art. 177 §§ 2 i 3 regulaminu postępowania.
133. Wraz ze skargą należy złożyć dokumenty, o których mowa w art. 177 §§ 3–5 regulaminu postępowania.
134. Punkty 113–115, 117 i 120–122 powyżej stosuje się do skarg w sprawach z zakresu własności intelektualnej.

2. Odpowiedź na skargę

135. Obowiązkowe elementy odpowiedzi na skargę zostały wymienione w art. 180 § 1 regulaminu postępowania.

136. Żądania pozwanego lub interwenienta powinny być precyzyjnie sformułowane na początku lub na końcu odpowiedzi na skargę.
137. Wraz z odpowiedzią na skargę przedstawioną przez interwenienta należy złożyć dokumenty, o których mowa w art. 177 §§ 4 i 5 regulaminu postępowania, o ile dokumenty te nie zostały złożone uprzednio zgodnie z art. 173 § 5 regulaminu postępowania.
138. Punkty 117, 125 i 126 powyżej stosuje się do odpowiedzi na skargę.

3. Skarga wzajemna i odpowiedź na skargę wzajemną

139. Jeżeli strona postępowania przed izbą odwoławczą inna niż skarżący, której doręczono skargę, zamierza zakwestionować zaskarżoną decyzję w kwestii, która nie została podniesiona w skardze, wraz ze złożeniem odpowiedzi na skargę wnosi ona skargę wzajemną. Skargę wzajemną wnosi się w odrębnym piśmie; powinna ona spełniać wymogi określone w art. 183 i 184 regulaminu postępowania.
140. W razie wniesienia skargi wzajemnej pozostałe strony postępowania mogą złożyć odpowiedź na skargę, ograniczoną do zakresu żądań, zarzutów i argumentów podniesionych w skardze wzajemnej.

V. USTNY ETAP POSTĘPOWANIA

A. Wnioski o przeprowadzenie rozprawy

141. Jak wynika z art. 106 regulaminu postępowania, Sąd wyznacza, z urzędu lub na wniosek strony głównej, rozprawę.
142. Strona główna, która zamierza przedstawić swoje stanowisko na rozprawie, składa, w terminie trzech tygodni od doręczenia stronom powiadomienia o zamknięciu pisemnego etapu postępowania, uzasadniony wniosek o przeprowadzenie rozprawy. Uzasadnienie – którego nie należy mylić z pismem procesowym lub uwagami na piśmie i które nie powinno przekraczać trzech stron – musi opierać się na konkretnej ocenie użyteczności rozprawy dla strony, która wnosi o jej przeprowadzenie, i wskazywać elementy akt sprawy lub argumentacji, których pełniejsze rozwinięcie lub obalenie podczas rozprawy strona ta uznaje za konieczne. Wskazane jest, w celu ściślejszego ukierunkowania wymiany stanowisk na rozprawie, by uzasadnienie nie miało charakteru ogólnego i by nie ograniczało się, tytułem przykładu, do znaczenia sprawy.
143. W braku uzasadnionego wniosku przedstawionego przez stronę główną w wyznaczonym terminie Sąd może zdecydować o wydaniu rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi z pominięciem ustnego etapu postępowania.

B. Przygotowanie rozprawy

144. Sekretariat wzywa strony na rozprawę co najmniej miesiąc przed jej terminem, z zastrzeżeniem sytuacji, w których okoliczności uzasadniają wezwanie ich w krótszych terminach.
145. Zgodnie z art. 107 § 2 regulaminu postępowania wnioski o odroczenie daty rozprawy dopuszcza się wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach. Wnioski takie mogą zostać złożone wyłącznie przez strony główne, powinny być należycie uzasadnione, poparte odpowiednimi dowodami i przekazane do Sądu w możliwie najkrótszym czasie po wezwaniu.
146. Jeżeli przedstawiciel strony nie ma zamiaru uczestniczyć w rozprawie, powinien powiadomić o tym Sąd w możliwie najkrótszym czasie po wezwaniu.
147. Sąd dokłada starań, by przekazać przedstawicielom stron zwięzłe sprawozdanie na rozprawę na trzy tygodnie przed jej terminem. Zwięzłe sprawozdanie na rozprawę służy przygotowaniu rozprawy.
148. Zwięzłe sprawozdanie na rozprawę, przygotowywane przez sędziego sprawozdawcę, jest ograniczone do przedstawienia zarzutów i krótkiego streszczenia argumentów stron.
149. Ewentualne uwagi stron w przedmiocie zwięzłego sprawozdania na rozprawę mogą zostać przedstawione w trakcie rozprawy. W takim przypadku w protokole rozprawy umieszcza się wzmiankę o tych uwagach.
150. Zwięzłe sprawozdanie na rozprawę jest udostępniane publiczności przed salą rozpraw w dniu rozprawy, o ile rozprawa nie odbywa się w całości przy drzwiach zamkniętych.

151. Przed każdym posiedzeniem jawnym sekretarz zapewnia podanie w języku postępowania następujących informacji przed salą rozpraw: daty i godziny posiedzenia, właściwego składu orzekającego, sprawy lub spraw, które będą wywołane, oraz nazw lub nazwisk stron.
152. Wniosek o wykorzystanie do celów prezentacji określonych środków technicznych należy złożyć co najmniej dwa tygodnie przed terminem rozprawy. Jeżeli prezes uwzględnił ten wniosek, sposób wykorzystania takich środków ustala się z sekretarzem, w celu uwzględnienia ewentualnych ograniczeń natury technicznej lub praktycznej. Prezentacja ma jedynie na celu zilustrowanie danych zawartych w aktach sprawy i nie może zawierać nowych zarzutów lub nowych dowodów. Nośniki takich prezentacji nie są włączane do akt sprawy i w związku z tym nie są doręczane pozostałym stronom, chyba że prezes zdecyduje inaczej.
153. Zważywszy na środki bezpieczeństwa mające zastosowanie do dostępu do budynków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zaleca się przedstawicielom stron podjęcie wysiłków niezbędnych, by mogli stawić się w sali rozpraw co najmniej 15 minut przed rozpoczęciem rozprawy, jako że zwyczajowo członkowie składu orzekającego omawiają z nimi kwestie dotyczące organizacji rozprawy.
154. Przedstawiciele stron zachęca się, w celu przygotowania się do rozprawy, do zapoznania się z dokumentem »Wykaz kontrolny – rozprawa« dostępnym na stronie internetowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

C. Przebieg rozprawy

155. Przedstawiciele stron występują przed Sądem w togach.
156. Rozprawa obejmuje:
 - przypomnienie w razie potrzeby w sposób syntetyczny zajętą stanowiska, z podkreśleniem zasadniczych zarzutów przedstawionych na piśmie,
 - wyjaśnienie, o ile jest konieczne, niektórych argumentów przedstawionych na pisemnym etapie postępowania i ewentualnie – przedstawienie nowych elementów związanych z okolicznościami zaistniałymi po zamknięciu pisemnego etapu postępowania, które z tego powodu nie mogły zostać przedstawione na piśmie.
 - udzielanie odpowiedzi na ewentualne pytania Sądu.
157. Każda strona powinna ocenić, czy – zważywszy na cele rozprawy określone w pkt 156 powyżej – rozprawa jest rzeczywiście użyteczna i czy nie jest wystarczające zwykłe odesłanie do uwag na piśmie lub pism procesowych. Rozprawa może wówczas skoncentrować się na odpowiedziach na pytania Sądu. Jeżeli przedstawiciel strony uważa, że powinien zabrać głos, zaleca się mu, by ograniczył się do przedstawienia tylko określonych kwestii, zaś w odniesieniu do pozostałych – powołał się na pisma procesowe.
158. Jeżeli przed przeprowadzeniem rozprawy Sąd wezwał strony, zgodnie z art. 89 § 4 regulaminu postępowania, do skoncentrowania ich wystąpień na określonej kwestii lub określonych kwestiach, kwestie te należy poruszyć na rozprawie w pierwszej kolejności.
159. Jeżeli jedna ze stron rezygnuje z zabrania głosu, jej milczenie w przedmiocie wystąpienia drugiej strony w żadnym razie nie będzie rozumiane jako przyznanie, o ile dana argumentacja została już przez nią odrzucona na piśmie. To milczenie nie stoi na przeszkodzie zajęciu przez tę stronę stanowiska w przedmiocie wystąpienia przeciwnej strony.
160. W trosce o jasność i w celu jak najlepszego zrozumienia wystąpień przez członków Sądu zaleca się co do zasady raczej swobodną wypowiedź na podstawie notatek niż odczytanie treści wystąpienia. Zaleca się również przedstawicielom stron, by w możliwie najszerszym zakresie upraszczali przedstawienie sprawy i posługiwali się krótkimi zdaniem. Ponadto przedstawiciele oddadzą przysługę Sądowi, strukturyzując swoje wystąpienia oraz poprzedzając każde szczegółowe rozwinięcie zagadnienia przedstawieniem planu, jaki zamierzają przyjąć.
161. Aby Sąd mógł uzyskać wyjaśnienia w określonych kwestiach natury technicznej, przewodniczący składu orzekającego może zezwolić przedstawicielom stron, by udzielili głosu osobom, które, mimo że nie mają statusu przedstawiciela, są najbardziej odpowiednie do zajęcia stanowiska. Osoby te występują tylko w obecności przedstawiciela danej strony i na jego odpowiedzialność. Przed zabraniem głosu osoby te podają swoje dane osobowe.
162. Czas trwania wystąpień może się różnić w zależności od złożoności sprawy oraz istnienia lub braku nowych okoliczności faktycznych. Każda strona główna dysponuje 15 minutami na wystąpienie, a każdy interwenient – 10 minutami (w sprawach połączonych każda ze stron głównych dysponuje 15 minutami na każdą ze spraw, a każdy interwenient dysponuje 10 minutami na każdą ze spraw), chyba że sekretariat udzieli im w tej kwestii innych wskazówek. Ograniczenie to dotyczy jedynie wystąpień w ścisłym znaczeniu i nie obejmuje czasu niezbędnego dla udzielania odpowiedzi na pytania zadane na rozprawie lub dla wystąpień końcowych.

163. Jeżeli wymagają tego okoliczności sprawy, możliwe jest złożenie wniosku o zmianę zwykłego czasu trwania wystąpienia; wniosek taki, należycie uzasadniony i wskazujący konieczny czas trwania wystąpienia, powinien być złożony w sekretariacie najpóźniej dwa tygodnie przed rozprawą (lub później, jeżeli wynika to z wyjątkowych, właściwie uzasadnionych okoliczności). Przedstawiciele są informowani, jaki czas wystąpienia został im przyznany na podstawie takiego wniosku.
164. Jeżeli stroną reprezentuje kilku przedstawicieli, co do zasady wystąpić może najwyżej dwóch z nich, a łączny czas ich wypowiedzi nie może przekroczyć limitów określonych w pkt 162 powyżej. Odpowiedzi na pytania sędziów oraz wystąpienia końcowe mogą jednak przedstawiać pozostali przedstawiciele.
165. Jeżeli więcej niż jedna strona broni przed Sądem tej samej tezy (może mieć to miejsce w szczególności w przypadku interwencji oraz w sprawach połączonych), przedstawiciele stron wzywa się do dokonania przed rozprawą uzgodnień w celu uniknięcia w wystąpieniach wszelkich powtórzeń.
166. Jeżeli przedstawiciele przytaczają orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości, Sądu lub Sądu do spraw Służby Publicznej, proszeni są o podanie zwyczajowej nazwy i numeru sprawy oraz wskazanie w stosownym przypadku numerów właściwych punktów.
167. Zgodnie z art. 85 § 3 regulaminu postępowania w wyjątkowych przypadkach strony główne mogą przedstawiać nowe dowody na rozprawie. W takiej sytuacji pozostałe strony przedstawiają swoje stanowisko w przedmiocie ich dopuszczalności i zawartości. Zaleca się zaopatrzenie się w razie potrzeby w wystarczającą liczbę egzemplarzy.

D. Tłumaczenie konferencyjne

168. Dla ułatwienia tłumaczenia konferencyjnego wzywa się przedstawiciele stron do wcześniejszego przekazania ewentualnego tekstu lub notatek do wystąpienia Dyrekcji Tłumaczeń Konferencyjnych pocztą elektroniczną (interpret@curia.europa.eu).
169. Zapewnia się poufność przekazanych notatek do wystąpień. W celu uniknięcia jakichkolwiek nieporozumień należy zaznaczyć nazwisko lub nazwę strony. Notatki do wystąpień nie są włączane do akt sprawy.
170. Przypomina się przedstawicielom, że stosownie do przypadku tylko niektórzy członkowie Sądu śledzą wystąpienie w języku, w jakim jest wygłaszane, a pozostali słuchają tłumaczenia symultanicznego. W celu zapewnienia jak najlepszego przebiegu rozprawy oraz wysokiej jakości tłumaczenia symultanicznego zdecydowanie zaleca się przedstawicielom, by przemawiali wolno i do mikrofon.
171. Jeżeli przedstawiciele zamierzają dosłownie przytaczać fragmenty określonych tekstów lub dokumentów, w szczególności fragmenty niewymienione w aktach sprawy, wskazane będzie zasygnalizowanie ich tłumaczom konferencyjnym przed rozprawą. Wskazane może być również zasygnalizowanie im pojęć, które mogą okazać się trudne do przetłumaczenia.

E. Protokół rozprawy

172. Sekretarz sporządza, w języku postępowania, protokół każdej rozprawy. Protokół ten zawiera: oznaczenie sprawy; datę, godzinę i miejsce posiedzenia; wskazanie, w stosownym przypadku, czy jest to posiedzenie jawne, czy przy drzwiach zamkniętych; nazwiska obecnych sędziów i sekretarza; nazwiska i zawód lub stanowisko obecnych przedstawicieli stron; w stosownym przypadku wzmiankę o uwagach w przedmiocie zwięzłego sprawozdania na rozprawę; nazwiska, imiona, zawód lub stanowisko i miejsce zamieszkania, w stosownym przypadku, przesłuchiwanym świadków lub biegłych; wskazanie, w stosownym przypadku, pism procesowych lub materiałów przedstawionych na rozprawie oraz w razie potrzeby złożonych na niej oświadczeń, a także postanowień lub innych decyzji Sądu lub prezesa ogłoszonych w toku rozprawy.

VI. ZACHOWANIE POUFNOŚCI

A. Zasady ogólne

173. Zgodnie z art. 64 i z zastrzeżeniem przepisów art. 68 § 4, art. 104, art. 105 § 8 i art. 144 § 7 regulaminu postępowania Sąd bierze pod uwagę tylko te pisma procesowe i materiały, z którymi przedstawiciele stron mogli się zapoznać i co do których mogli się wypowiedzieć.
174. Z powyższego wynika, że z zastrzeżeniem przepisów art. 103–105 regulaminu postępowania wniosek o zachowanie poufności niektórych danych zawartych w aktach sprawy, złożony przez skarżącego w odniesieniu do pozwanego, nie może zostać uwzględniony. Również pozwany nie może złożyć takiego wniosku w odniesieniu do skarżącego.

175. Niemniej strona główna może wnieść o wyłączenie z przekazania interwenientowi określonych danych o charakterze poufnym zawartych w aktach sprawy, zgodnie z art. 144 § 7 regulaminu postępowania.
176. Każda strona może również wnieść o to, by inna strona spraw połączonych nie miała dostępu do niektórych danych zawartych w aktach spraw, których dotyczy połączenie, ze względu na podnoszoną poufność tych danych zgodnie z art. 68 § 4 regulaminu postępowania.

B. Zachowanie poufności w odniesieniu do wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta

177. W razie złożenia wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta wzywa się strony główne do wskazania, w terminie wyznaczonym przez sekretarza, czy wnoszą o zachowanie poufności w odniesieniu do określonych danych zawartych w pismach procesowych i materiałach już włączonych do akt sprawy.
178. W odniesieniu do wszystkich pism procesowych i materiałów składanych przez strony główne w terminie późniejszym, wraz z ich złożeniem strony te powinny przedstawić, w razie potrzeby, wniosek o zachowanie poufności. W braku takiego wniosku złożone pisma procesowe i materiały przekazuje się interwenientowi.
179. Wniosek o zachowanie poufności składa się w odrębnym piśmie. Nie może on zostać złożony w wersji poufnej, a tym samym zawierać poufnych danych.
180. Wniosek o zachowanie poufności powinien wskazywać stronę, w stosunku do której wnosi się o poufność.
181. Wniosek o zachowanie poufności należy ograniczyć do kwestii ściśle niezbędnych i nie może on w żadnym wypadku obejmować całości pisma procesowego, a jedynie wyjątkowo całość załącznika. Co do zasady możliwe jest bowiem przekazanie wersji niepoufnej pisma procesowego i materiałów, z której usunięte zostaną określone fragmenty, wyrazy lub liczby, bez szkody dla interesu, który ma być chroniony.
182. Wniosek o zachowanie poufności powinien dokładnie określać elementy lub fragmenty, które mają zostać wyłączone, a także podawać powody, dla których każdy z tych elementów lub fragmentów ma charakter poufny. Brak takich informacji może uzasadniać odrzucenie wniosku przez Sąd.
183. Do wniosku o zachowanie poufności pisma lub pism procesowych strona powinna załączyć kompletną wersję niepoufną każdego pisma procesowego i materiału objętego wnioskiem, z której objęte wnioskiem elementy lub fragmenty zostały usunięte.
184. Jeżeli wniosek o zachowanie poufności nie spełnia wymogów pkt 179, 180 i 183 powyżej, sekretarz wzywa stronę do usunięcia jego braków. Jeżeli pomimo tego wezwania wniosek o zachowanie poufności nie zostanie dostosowany do wymogów niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych, nie będzie mógł zostać rozpoznany, a objęte nim pisma procesowe i materiały zostaną przekazane interwenientowi.

C. Zachowanie poufności w odniesieniu do spraw połączonych

185. Jeżeli brane jest pod uwagę połączenie spraw, wzywa się strony do wskazania, w terminie wyznaczonym przez sekretarza, czy wnoszą o zachowanie poufności w odniesieniu do określonych danych zawartych w pismach procesowych i materiałach już włączonych do akt spraw, których dotyczy połączenie.
186. W odniesieniu do wszystkich pism procesowych i materiałów składanych przez strony główne w terminie późniejszym, wraz z ich złożeniem strony te powinny przedstawić, w razie potrzeby, wniosek o zachowanie poufności. W braku takiego wniosku złożone pisma procesowe i materiały udostępnia się pozostałym stronom spraw połączonych.
187. Punkty 179–184 powyżej stosuje się do wniosków o zachowanie poufności złożonych w razie połączenia spraw.

D. Zachowanie poufności w ramach art. 103 regulaminu postępowania

188. W ramach środków dowodowych, o których mowa w art. 91 regulaminu postępowania, Sąd może nakazać stronie przedstawienie informacji lub materiałów odnoszących się do sprawy. Na podstawie art. 92 § 3 regulaminu postępowania przedstawienie takie może zostać nakazane tylko pod warunkiem że dana strona nie zastosowała się do środka organizacji postępowania uprzednio podjętego w tym celu lub pod warunkiem że strona, której środek dotyczy, wnosi wyraźnie o jego zastosowanie, uzasadniając konieczność jego zastosowania w drodze postanowienia w przedmiocie zastosowania środków dowodowych.

189. Jeżeli strona główna powołuje się na poufny charakter informacji lub materiałów w celu przeciwstawienia się ich przekazaniu w odpowiedzi na wniosek o zastosowanie środków organizacji postępowania lub w celu zasugerowania zastosowania środka dowodowego, Sąd, jeżeli uzna, że owe informacje lub materiały mogą mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu, nakazuje ich przedstawienie w drodze postanowienia w przedmiocie zastosowania środków dowodowych, zgodnie z art. 91 lit. b) regulaminu postępowania. Przetwarzanie przedstawionych Sądowi w ten sposób poufnych informacji lub materiałów jest uregulowane w art. 103 regulaminu postępowania. Tryb ten nie przewiduje żadnego odstępstwa od zasady kontrydiktoryjności postępowania, lecz określa warunki wdrażania tej zasady.
190. Na podstawie tego przepisu Sąd bada istotne znaczenie informacji lub materiałów dla rozstrzygnięcia sporu i sprawdza ich poufny charakter. Jeżeli Sąd uzna, że wspomniane informacje są zarazem istotne dla rozstrzygnięcia sporu i poufne, dokonuje wyważenia tego poufnego charakteru i wymogów związanych z prawem do skutecznej ochrony sądowej, a w szczególności z poszanowaniem zasady kontrydiktoryjności, a dokonawszy tego wyważenia, dysponuje dwoma możliwościami.
191. Sąd może zdecydować, że informację lub materiał należy podać do wiadomości przeciwnej stronie głównej pomimo jej poufnego charakteru. W takim przypadku Sąd może, w drodze środka organizacji postępowania, wezwać przedstawicieli innych stron niż strona, która przedstawiła poufne dane, do podjęcia zobowiązania do zachowania poufności dokumentu lub materiału i nieprzekazywanie ich odpowiednim mocodawcom lub osobom trzecim danych, z którymi się zapoznali. Naruszenie tego zobowiązania może skutkować zastosowaniem art. 55 regulaminu postępowania.
192. Alternatywnie Sąd może zdecydować o nieprzekazywaniu poufnych danych i umożliwić jednocześnie przeciwnej stronie głównej dysponowanie danymi niepoufnymi, tak aby mogła w możliwie najszerszym zakresie i z poszanowaniem zasady kontrydiktoryjności przedstawić swoje uwagi. W takim przypadku Sąd nakazuje stronie głównej, która przedstawiła poufne dane, przekazanie określonych informacji w sposób umożliwiający pogodzenie zachowania poufnego charakteru danych i kontrydiktoryjności postępowania. Tytułem przykładu informację można przekazać w formie streszczonej. Jeżeli Sąd uzna, że przeciwna strona główna nie może skutecznie wykonywać swojego prawa do obrony, może wydać postanowienie lub postanowienia, aż stwierdzi, że postępowanie może być skutecznie kontynuowane w sposób kontrydiktoryjny.
193. Jeżeli Sąd uzna, że przekazanie informacji przeciwnej stronie głównej, dokonane zgodnie z warunkami określonymi w postanowieniu wydanym na podstawie art. 103 § 3 regulaminu postępowania, pozwoliło tej stronie na skuteczne zajęcie stanowiska, poufne informacje lub materiały, które nie zostały podane do wiadomości tej strony, nie są brane pod uwagę przez Sąd. Poufne informacje lub materiały zostają usunięte z akt sprawy, o czym informuje się strony.

E. Zachowanie poufności w ramach art. 104 regulaminu postępowania

194. Dokonując kontroli legalności aktu instytucji odmawiającego udzielenia dostępu do dokumentu, Sąd może nakazać, w drodze środka dowodowego podjętego na podstawie art. 91 lit. c) regulaminu postępowania, przedstawienie tego dokumentu.
195. Dokumentu przedstawionego przez instytucję nie przekazuje się pozostałym stronom, chyba że spór stałby się w ten sposób bezprzedmiotowy.

F. Zachowanie poufności w ramach art. 105 regulaminu postępowania

196. Zgodnie z art. 105 §§ 1 i 2 regulaminu postępowania strona główna sporu może, spontanicznie lub w wyniku zastosowania środka dowodowego przez Sąd, przedstawić informacje lub materiały mające wpływ na bezpieczeństwo Unii, jej państwa członkowskiego lub państw członkowskich lub też na utrzymywanie przez nie stosunków międzynarodowych. Artykuł 105 §§ 3–10 określa tryb postępowania mający zastosowanie do takich informacji lub materiałów.
197. Zważywszy na wrażliwy i poufny charakter informacji lub materiałów mających wpływ na bezpieczeństwo Unii, jej państwa członkowskiego lub państw członkowskich lub też na utrzymywanie przez nie stosunków międzynarodowych, wdrażanie trybu ustanowionego przez art. 105 regulaminu postępowania wymaga wprowadzenia odpowiednich rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa mających na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony tych informacji lub materiałów. Rozwiązania te określa decyzja Sądu z dnia 14 września 2016 r.

VII. POMOC PRAWNA

198. Zgodnie z art. 147 § 2 regulaminu postępowania wnioski o przyznanie pomocy prawnej należy składać obowiązkowo na formularzu. Formularz ten jest dostępny na stronie internetowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
199. Wnioskodawca w zakresie pomocy prawnej, który nie jest reprezentowany przez adwokata lub radcę prawnego przy składaniu formularza wniosku o przyznanie pomocy prawnej, może zgodnie z art. 147 § 6 regulaminu postępowania złożyć w sekretariacie prawidłowo wypełniony i podpisany formularz w wersji papierowej w drodze przesyłki pocztowej lub poprzez doręczenie fizyczne na adres wskazany w pkt 90 powyżej. Formularz, który nie zawiera własnoręcznego podpisu, nie jest rozpatrywany.
200. Jeżeli wnioskodawca w zakresie pomocy prawnej jest reprezentowany przez adwokata lub radcę prawnego przy składaniu formularza wniosku o przyznanie pomocy prawnej, wniosek składa się zgodnie z art. 72 § 1 regulaminu postępowania z uwzględnieniem wymogów określonych w pkt 77–79 powyżej.
201. Celem stosowania formularza wniosku o przyznanie pomocy prawnej jest umożliwienie Sądowi, zgodnie z art. 147 §§ 3 i 4 regulaminu postępowania, uzyskania informacji niezbędnych do skutecznego rozpoznania wniosku o przyznanie pomocy prawnej. Mowa tu o informacjach:
- dotyczących sytuacji materialnej wnioskodawcy
 - i
 - w przypadku gdy skarga nie została jeszcze wniesiona – dotyczących przedmiotu skargi, stanu faktycznego sprawy i argumentacji powoływanej na poparcie skargi.
202. Do formularza wniosku o przyznanie pomocy prawnej wnioskodawca ma obowiązek załączyć materiały dowodzące zawartych w nim twierdzeń, o których mowa w pkt 201 powyżej.
203. W stosownym przypadku wraz z formularzem wniosku o przyznanie pomocy prawnej należy przedstawić dokumenty, o których mowa w art. 51 §§ 2 i 3 i art. 78 § 4 regulaminu postępowania.
204. Prawidłowo wypełniony formularz wniosku o przyznanie pomocy prawnej oraz materiały załączone na jego poparcie powinny być same w sobie zrozumiałe.
205. Bez uszczerbku dla możliwości zażądania przez Sąd przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów na podstawie art. 89 i 90 regulaminu postępowania, nie jest możliwe uzupełnienie wniosku o przyznanie pomocy prawnej poprzez późniejsze złożenie dodatkowych materiałów. Jeżeli takie dodatkowe materiały zostaną złożone bez uprzedniego wezwania ze strony Sądu, nie zostaną one dopuszczone. W wyjątkowych przypadkach materiały o charakterze dowodowym służące wykazaniu sytuacji materialnego niedostatku po stronie wnioskodawcy mogą jednakże zostać dopuszczone w terminie późniejszym, pod warunkiem odpowiedniego wytłumaczenia opóźnienia w ich złożeniu.
206. Na podstawie art. 147 § 7 regulaminu postępowania złożenie wniosku o przyznanie pomocy prawnej zawieszka bieg terminu na wniesienie skargi, której wniosek ten dotyczy, do dnia doręczenia postanowienia rozstrzygającego w przedmiocie tego wniosku, lub, jeżeli w postanowieniu tym nie został wyznaczony adwokat lub radca prawny w celu reprezentowania wnioskodawcy w zakresie pomocy prawnej, do dnia doręczenia postanowienia wyznaczającego adwokata lub radcę prawnego, który będzie reprezentował wnioskodawcę.
207. Jako że złożenie wniosku o przyznanie pomocy prawnej skutkuje zawieszeniem biegu terminu na wniesienie skargi do dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w pkt 206 powyżej, pozostały czas na wniesienie skargi może być niezmiernie krótki. Tym samym zaleca się korzystającemu z pomocy prawnej, należycie reprezentowanemu przez adwokata lub radcę prawnego, zwrócić szczególnej uwagi na poszanowanie prawem przepisane terminu.

VIII. TRYBY PILNE

A. Tryb przyspieszony

A.1. Wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym

208. Zgodnie z art. 152 § 1 regulaminu postępowania wnioski o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym składa się w odrębnym piśmie, stosownie do przypadku jednocześnie ze skargą lub odpowiedzią na skargę; zawiera on uzasadnienie wskazujące szczególnie pilny charakter sprawy oraz inne istotne okoliczności.
209. Dla ułatwienia natychmiastowego nadania biegu wnioskowi o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym przez sekretariat należy wskazać na jego pierwszej stronie, że został złożony na podstawie art. 151 i 152 regulaminu postępowania.

210. Skarga w sprawie, w której złożono wniosek o rozpoznanie w trybie przyspieszonym, nie powinna co do zasady przekraczać 25 stron. Skargę tę należy złożyć zgodnie z wymogami określonymi w pkt 112–121 powyżej.
211. Zaleca się, by strona, która wnosi o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym, wskazała we wniosku, które zarzuty, argumenty lub fragmenty danego pisma procesowego (skargi lub odpowiedzi na skargę) zostały przedstawione wyłącznie na wypadek, gdyby sprawa nie była rozpoznawana w tym trybie. Informacje te, o których mowa w art. 152 § 2 regulaminu postępowania, należy sformułować we wniosku precyzyjnie i ze wskazaniem numerów odpowiednich ustępów.

A.2. Wersja skrócona

212. Zaleca się, by do wniosku o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym, zawierającego informacje, o których mowa w pkt 211 powyżej, została załączona skrócona wersja danego pisma procesowego.
213. W razie załączenia skróconej wersji powinna ona być zgodna z następującymi instrukcjami:
- wersja skrócona ma taką samą formę jak wersja pierwotna danego pisma, przy czym pominięte fragmenty zastąpione są nawiasem kwadratowym, w którym zawarte jest wyrażenie »omissis«;
 - ustępy zachowane w wersji skróconej utrzymują tę samą numerację co w wersji pierwotnej danego pisma;
 - jeżeli wersja skrócona nie odsyła do wszystkich załączników wersji pierwotnej danego pisma, dołączony do wersji skróconej wykaz załączników zawiera wzmiankę »omissis« dla oznaczenia każdego z pominiętych załączników;
 - załączniki zachowane w wersji skróconej utrzymują tę samą numerację co w wykazie załączników wersji pierwotnej danego pisma;
 - załączniki wymienione w wykazie załączonym do wersji skróconej należy dołączyć do tej wersji.
214. Przestrzeganie powyższych instrukcji umożliwi rozpoznanie wniosku w jak najkrótszym terminie.
215. Jeżeli Sąd wzywa do przedłożenia wersji skróconej pisma procesowego na podstawie art. 151 § 3 regulaminu postępowania, wersję skróconą sporządza się, w braku odmiennych wskazówek, zgodnie z powyższymi instrukcjami.

A.3. Odpowiedź na skargę

216. Jeżeli skarżący nie wskazał we wniosku, które zarzuty, argumenty lub fragmenty skargi zostały przedstawione wyłącznie na wypadek, gdyby sprawa nie była rozpoznawana w trybie przyspieszonym, pozwany powinien odpowiedzieć na skargę w terminie miesiąca.
217. Jeżeli skarżący wskazał we wniosku, które zarzuty, argumenty lub fragmenty skargi zostały przedstawione wyłącznie na wypadek, gdyby sprawa nie była rozpoznawana w trybie przyspieszonym, pozwany powinien w terminie miesiąca odpowiedzieć na zarzuty i argumenty przedstawione w skardze w świetle informacji zawartych we wniosku o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym.
218. Jeżeli skarżący załączył do wniosku wersję skróconą skargi, pozwany powinien w terminie miesiąca odpowiedzieć na zarzuty i argumenty zawarte w tej skróconej wersji skargi.
219. W razie oddalenia lub odrzucenia przez Sąd wniosku o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym jeszcze przed złożeniem przez pozwanego odpowiedzi na skargę, termin miesiąca na złożenie tej odpowiedzi przewidziany w art. 154 § 1 regulaminu postępowania ulega przedłużeniu o kolejny miesiąc.
220. W razie oddalenia lub odrzucenia przez Sąd wniosku o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym po złożeniu przez pozwanego odpowiedzi na skargę w terminie miesiąca przewidzianym w art. 154 § 1 regulaminu postępowania, stronie tej zostaje wyznaczony nowy termin miesiąca od doręczenia decyzji o oddaleniu lub odrzuceniu wniosku o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym w celu umożliwienia jej uzupełnienia odpowiedzi na skargę.

A.4. *Ustny etap postępowania*

221. Ponieważ w ramach trybu przyspieszonego pisemny etap postępowania jest co do zasady ograniczony do jednej wymiany pism procesowych, nacisk kładzie się na ustny etap postępowania, a rozprawę wyznacza się w krótkim terminie po zamknięciu pisemnego etapu postępowania. Sąd może jednak zdecydować o rozstrzygnięciu sprawy bez przeprowadzania ustnego etapu postępowania, jeżeli strony główne wskażą, w terminie wyznaczonym przez prezesa, że rezygnują z udziału w rozprawie, a Sąd uzna, że akta sprawy wystarczająco wyjaśniają okoliczności zawisłej przed nim sprawy.
222. Jeżeli Sąd nie wyraził zgody na złożenie uwag interwenienta, interwenient może przedstawić uwagi wyłącznie ustnie, jeżeli przeprowadzana jest rozprawa.

B. Zawieszenie wykonania aktu i inne środki tymczasowe

223. Zgodnie z art. 156 § 5 regulaminu postępowania wniosek o zawieszenie wykonania aktu lub o zastosowanie innych środków tymczasowych składa się w odrębnym piśmie. Musi on być sam w sobie zrozumiały, tak aby nie było konieczne odnoszenie się do skargi ani do załączników do niej.
224. Dla ułatwienia natychmiastowego nadania biegu przez sekretariat wnioskowi o zawieszenie wykonania aktu lub o zastosowanie innych środków tymczasowych, należy wskazać na jego pierwszej stronie, że został złożony na podstawie art. 156 regulaminu postępowania i, stosownie do przypadku, że zawiera wniosek oparty na art. 157 § 2 regulaminu postępowania.
225. Wniosek o zawieszenie wykonania aktu lub o zastosowanie innych środków tymczasowych określa, w sposób jak najbardziej zwięzły i rzeczowy, przedmiot postępowania, stanowiące podstawę skargi zarzuty co do okoliczności faktycznych i co do prawa, które uprawdopodobniają jej zasadność (*fumus boni iuris*) oraz okoliczności niecierpiące zwłoki. Wniosek ten wskazuje dokładnie wnioskowany środek lub środki. Ponadto powinien zawierać wszystkie dostępne dowody i wnioski dowodowe, służące uzasadnieniu zastosowania środków tymczasowych.
226. Ponieważ wniosek o zastosowanie środków tymczasowych ma na celu ocenę *fumus boni iuris* w ramach procedury doraźnej, nie może on w żadnym wypadku powtarzać pełnego tekstu skargi.
227. Aby wniosek o zastosowanie środków tymczasowych mógł być pilnie rozpatrzony, maksymalna liczba jego stron nie może co do zasady przekraczać 25 stron, w zależności od dziedziny i okoliczności sprawy.

IX. WEJŚCIE W ŻYCIE NINIEJSZYCH PRAKTYCZNYCH PRZEPISÓW WYKONAWCZYCH

228. Niniejsze praktyczne przepisy wykonawcze uchylają i zastępują instrukcje dla sekretarza z dnia 5 lipca 2007 r. (Dz.U. L 232 z 4.9.2007, s. 1), zmienione w dniu 17 maja 2010 r. (Dz.U. L 170 z 6.7.2010, s. 53) i w dniu 24 stycznia 2012 r. (Dz.U. L 68 z 7.3.2012, s. 20) oraz praktyczne instrukcje dla stron w postępowaniach przed Sądem z dnia 24 stycznia 2012 r. (Dz.U. L 68 z 7.3.2012, s. 23).
229. Niniejsze praktyczne przepisy wykonawcze zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wchodzą w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po ich opublikowaniu”.
- 9) Załącznik 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK 1

Wymogi, których niespełnienie uzasadnia brak doręczenia skargi (pkt 101 niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych)

Nieusunięcie braków w odniesieniu do poniższych wymogów może skutkować odrzuceniem skargi ze względu na jej niedopuszczalność, zgodnie z art. 78 § 6, art. 177 § 6 i art. 194 § 5 regulaminu postępowania.

	Skargi bezpośrednie	Sprawy z zakresu własności intelektualnej
a)	załączenie dokumentu poświadczającego uprawnienia adwokata lub radcy prawnego (art. 51 § 2 regulaminu postępowania)	załączenie dokumentu poświadczającego uprawnienia adwokata lub radcy prawnego (art. 51 § 2 regulaminu postępowania)

	Skargi bezpośrednie	Sprawy z zakresu własności intelektualnej
b)	załączenie aktualnego dowodu posiadania osobowości prawnej przez osobę prawną prawa prywatnego (art. 78 § 4 regulaminu postępowania)	załączenie aktualnego dowodu posiadania osobowości prawnej przez osobę prawną prawa prywatnego (art. 177 § 4 regulaminu postępowania)
c)	złożenie pełnomocnictwa, jeżeli reprezentowana strona jest osobą prawną prawa prywatnego (art. 51 § 3 regulaminu postępowania)	złożenie pełnomocnictwa, jeżeli reprezentowana strona jest osobą prawną prawa prywatnego (art. 51 § 3 regulaminu postępowania)
d)	załączenie zaskarżonego aktu (skarga o stwierdzenie nieważności) lub dokumentu wskazującego datę wezwania do działania (skarga na bezczynność) (art. 21 akapit drugi statutu; art. 78 § 1 regulaminu postępowania)	załączenie zaskarżonej decyzji izby odwoławczej (art. 177 § 3 regulaminu postępowania)
e)	przedłożenie zażalenia w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego oraz decyzji w przedmiocie tego zażalenia (art. 78 § 2 regulaminu postępowania)	
f)	przedłożenie egzemplarza umowy zawierającej klauzulę arbitrażową (art. 78 § 3 regulaminu postępowania)	
g)		wskazanie nazwisk lub nazw wszystkich stron postępowania przed izbą odwoławczą oraz wskazanych przez nie adresów do doręczeń (art. 177 § 2 regulaminu postępowania)
h)	wskazanie daty wniesienia zażalenia w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego oraz daty podania do wiadomości decyzji w przedmiocie tego zażalenia (art. 78 § 2 regulaminu postępowania)	wskazanie daty doręczenia decyzji izby odwoławczej (art. 177 § 3 regulaminu postępowania)”

10) Załącznik 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK 2

**Wymogi formalne, których niespełnienie uzasadnia odroczenie doręczenia skargi
(pkt 102 niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych)**

a)	wskazanie miejsca zamieszkania lub siedziby skarżącego [art. 21 akapit pierwszy statutu; art. 76 lit. a), art. 177 § 1 lit. a) i art. 194 § 1 lit. a) regulaminu postępowania]
b)	wskazanie adresu przedstawiciela skarżącego [art. 76 lit. b), art. 177 § 1 lit. b) i art. 194 § 1 lit. b) regulaminu postępowania]
c)	nowy oryginał skargi, której długość została skrócona (pkt 109 i 110 niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych)
d)	nowy oryginał skargi o identycznej treści, której ustępy zostały ponumerowane [pkt 81 lit. c) niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych]
e)	nowy oryginał skargi o identycznej treści, o ponumerowanych stronach [pkt 81 lit. d) niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych]
f)	przedłożenie wykazu załączników zawierającego obowiązkowe informacje (art. 72 § 3 regulaminu postępowania; pkt 83 niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych)

g)	przedłożenie załączników wymienionych w skardze i nieprzedłożonych (art. 72 § 3 regulaminu postępowania)
h)	przedłożenie załączników o ponumerowanych stronach [pkt 86 lit. d) niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych]
i)	przedłożenie ponumerowanych załączników [pkt 86 lit. a) niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych]”

11) Załącznik 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK 3

Wymogi formalne, których niespełnienie nie powstrzymuje doręczenia skargi (pkt 103 niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych)

a)	załączenie dokumentu poświadczającego uprawnienia każdego kolejnego adwokata lub radcy prawnego (art. 51 § 2 regulaminu postępowania)
b)	w sprawach innych niż z zakresu własności intelektualnej – załączenie streszczenia zarzutów oraz głównych argumentów (pkt 118 i 119 niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych)
c)	dołączenie do dokumentu zredagowanego w innym języku niż język postępowania jego przekładu na język postępowania (art. 46 § 2 regulaminu postępowania; pkt 99 niniejszych praktycznych przepisów wykonawczych)”.

Artykuł 2

Niniejsze zmiany do Praktycznych przepisów wykonawczych do regulaminu postępowania przed Sądem zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wchodzą one w życie w dniu 1 grudnia 2018 r.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 października 2018 r.

E. COULON
Sekretarz

M. JAEGER
Prezes

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 300 z dnia 14 listopada 2009 r.)

Strona 15, art. 10 lit. k) ppkt. (iii)

zamiast: „(iii) jednodniowe kurczęta zabite w celach handlowych;”,

powinno być: „(iii) jednodniowe pisklęta zabite w celach handlowych;”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL